

ISSN 0132-4462

№ 10 2012
ЖОВТЕНЬ

п е р е щ ъ

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Ліс ми вирубали, щоб краще трьохсотлітнього дуба було видно. До нього дорогу прокладемо, поставимо лавки, кіоски, окультуримо...

Міні-діалоги

СТАРІСТЬ

— Відкладав гроши на старість...
— Ну і як?
— Довелося старість відкласти...

ЩАСТЯ

— Юрасику, зятю мій. Я вже доні говорила, що йду від вас на два тижні.
— Немає проблем, ідьте...
— І ти, негіднику, не спитаєш що і як?!
— Ущаствя не питаютъ, звідки воно взялося.

ЗАТОРИ

— Ти знаєш, чому на вулицях і проспектах Києва увечері з'являються затори?
— Ні...
— Перед виїздом із роботи пів-Києва заходить в інтернет, дивиться, де немає заторів, вирушає цим маршрутом, і відразу тут утворюється найбільший затор...

ДУЖЕ ПРОСТО

— Клаво, ось ти працюєш у магазині. Скажи, а як у вас визначають вартість товару?
— Та дуже просто. Ставиш ціну по максимуму. Якщо беруть — підвищуюш, не беруть — знижуєш.

СЕРЕД НОЧІ

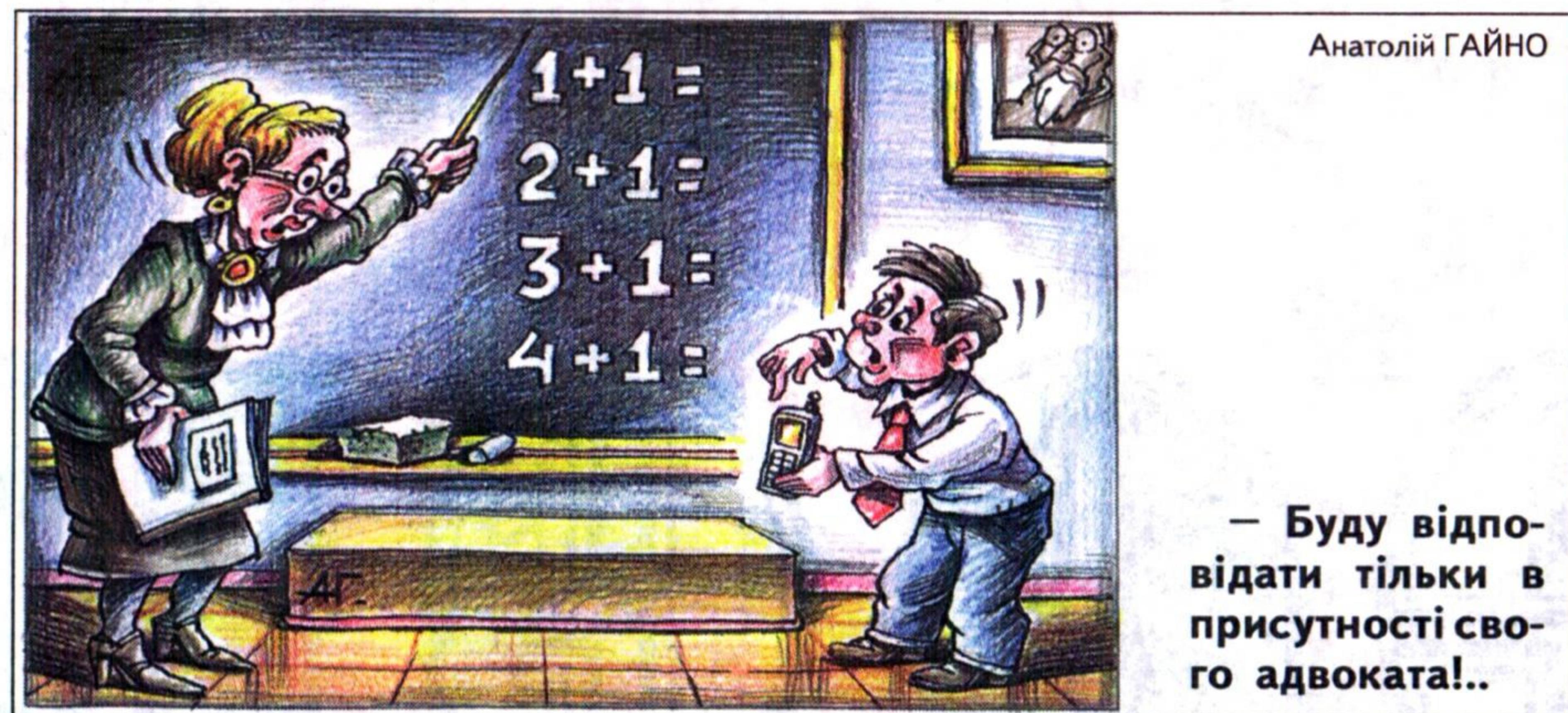
— Галю, Галю, прокинься!
— Ну що там, Антоне, сталося? Я ж сказала, що в мене голова болить...
— Галю, мені сон страшний приснився! У нас украли коня!..
— Тыху, дурню, у нас же коня нема! Спи!
— Ага, нема... Але все одно жаль...

ВАРИАНТИ

— Оксано, як писати — Ірак чи Іран?
— І так кажуть, і так...

Підготувала
Валентина БАКЛАН.

м. Київ.

Анатолій ГАЙНО

ФРЯНІ

- ✓ Якою довгою не була б доповідь, починайте так: "Скажу стисло..."
- ✓ Сучасні казки могли б починатися так: «Було в олігарха три іномарки...»
- ✓ Відвідування окуліста дає можливість повторити азбуку.

с. Росошани на Буковині.

Василь МОМОТЮК.

Олексій КОХАН

O.K.

ОБІЦЯТИ ЛЕГКО

Перед виборами кандидати у народні депутати дуже щедрі на обіцянки. «Якщо перерахувати їх у грошовий вираз, то для виконання усього наобіцянного не вистачить і двох бюджетів...» — так сказав на прес-конференції у Києві директор інституту розвитку політичних технологій Polit PR Дмитро Раімов.

Та хто з обіцяльників про це думає? Головне — сісти в депутатське крісло, а там — хоч і трава не рости.

ЖИВУТЬ ЖЕ ЛЮДИ!

Офіційні засоби масової інформації повідомляють, що за даними державної статистики найбільші доходи у другому кварталі цього року отримали мешканці Києва — 47 708 мільйонів гривень. При цьому наголошується: у розрахунку на одну людину кожен столичний житель отримав 13 264,9 грн., тобто більше, ніж по 4,4 тис. грн. щомісяця.

«Зрозуміло, що мешканці столиці — це є олігархи, і банкери, і депутати, і підприємці, і ще багато-багато заможних людей, — розмірковували у штаб-квартирі ІАП. — Якщо поділити їхні статки на всіх киян, то, може, і вийде така цифра. А якщо вийти на вулицю і запитати у них: «Чи маєте ви чотири тисячі чотирисот гривень доходу щомісяця?» Більшість відповість: "Ні!" А пенсіонери можуть ще й побити. Виходить як у тому анекдоті: «Яка середня вага мешканців лісу, коли слон важить кілька тонн, а мурашка менше грама?» Відповідь: «У середньому кожна тварина важить 160 кілограмів!»

СПЕЦІАЛІСТИ є, РОБОТИ — НЕМА

До Луганська регулярно приїздять вербувальники із Росії, щоб переманити до себе фахівців робітничих спеціальностей. «Нешодавно прибули навіть із Комсомольська-на-Амурі, — розказують у обласній службі зайнятості. Представники авіабудівної компанії шукали тут кваліфікованих фрезерувальників і зварювальників. Спеціалісти у нас є, а ось роботи — нема».

• Народ вибирає головою ту владу, яку потім витримує на своїх плечах.

• На вибори не йдуть ті, хто не хоче помилитись у своєму виборі.

• Сучасний депутат — як Цезар: обіцяє одне, думає про інше, робить третє.

ІРОНІЗМИ

• Хороші місця під сонцем завжди розподіляють в тіні.

• Як довго може тривати епоха перемін, коли нічого не змінюється?

• Скільки може коштувати проїзд у найвищих ешелонах влади?

• Там, де існують заборони, вміть виникають і лазівки.

• Ми такі різні, а от до влади рвемося з однаковою силою.

• Закон джунглів аж ніяк не може прижитись там, де панує закон тайги.

Євген ШУР.

м. Луцьк.

Володимир СОЛООНЬКО

Увага!
Увага!
Продовжується
передплата
на 2013 рік!

Володимир АДАМОВИЧ

Василь ФЛЬОРКО

Незважаючи на галопуючий ріст цін, ми зробили все можливе, щоб «Перець» був доступнішим для якнай ширшого кола читачів. Тому вартість передплати на наступний рік не зросла ні на копійку і становить:

на 3 місяці – 16 грн. 41 коп.

на 6 місяців – 32 грн. 82 коп.

на 12 місяців – 65 грн. 64 коп.

У каталогі видань України на 2013 рік дівіться сторінку 155.

Індекс 74393.

Залучіть до наших передплатників своїх друзів, знайомих, родичів.

Маєте можливість – передплатіть журнал для рідної школи, бібліотеки...

Подаруйте людям радість і усмішку!

Щиро дякуємо!
Будьте з «Перцем»!

Микола КАПУСТА

За ПРИКЛЮЧАМИ

«Піс рубають – тріски летять», –
Резюмував недбайло.
І так рубали років п'ять,
Шо й трісочки не стало.

м. Камінь-Каширський на Волині.

Іван ТОКАРЧУК.

Знову голосуєм, знову обираєм,
а у результаті – маєм те, що маєм.

Слова у кандидатів всі масні,
а як до діла – пироги пісні.

Хоч круть-верть, хоч верть-круть –
суддівського крутійства не збагнуть.

Ліана ДАХНЕНКО.

м. Київ.

— Вирішили ще раз освятити, бо дуже нечисте місце.

Дивовижний орган - людський мозок: працює 24 години на добу, 365 днів на рік, починаючи від народження і аж до того моменту, коли ти... захочуєшся.

Цо таке українські шахи? Це, в принципі, звичайні шахи, тільки фігури міняють колір залежно від позиції.

Триметровий карась, якого виловили у Прип'яті, примусив

рибалку виконати три його бажання.

Ласощі

Свиня, яка побачила у дворі мангаль, почала ловити мишей і гавкати на перекожих.

Ча п'ятий день гучного весілля тільки свідоцтво про одруження допомогло з'ясувати хто є хто.

Якщо вам довго не дають про себе знати родичі і друзі, значить у них все добре.

Кращий друг людини - собака. Можете перевірити: закрийте в багажнику пса і дружину. Через кілька хвилин відкрийте.

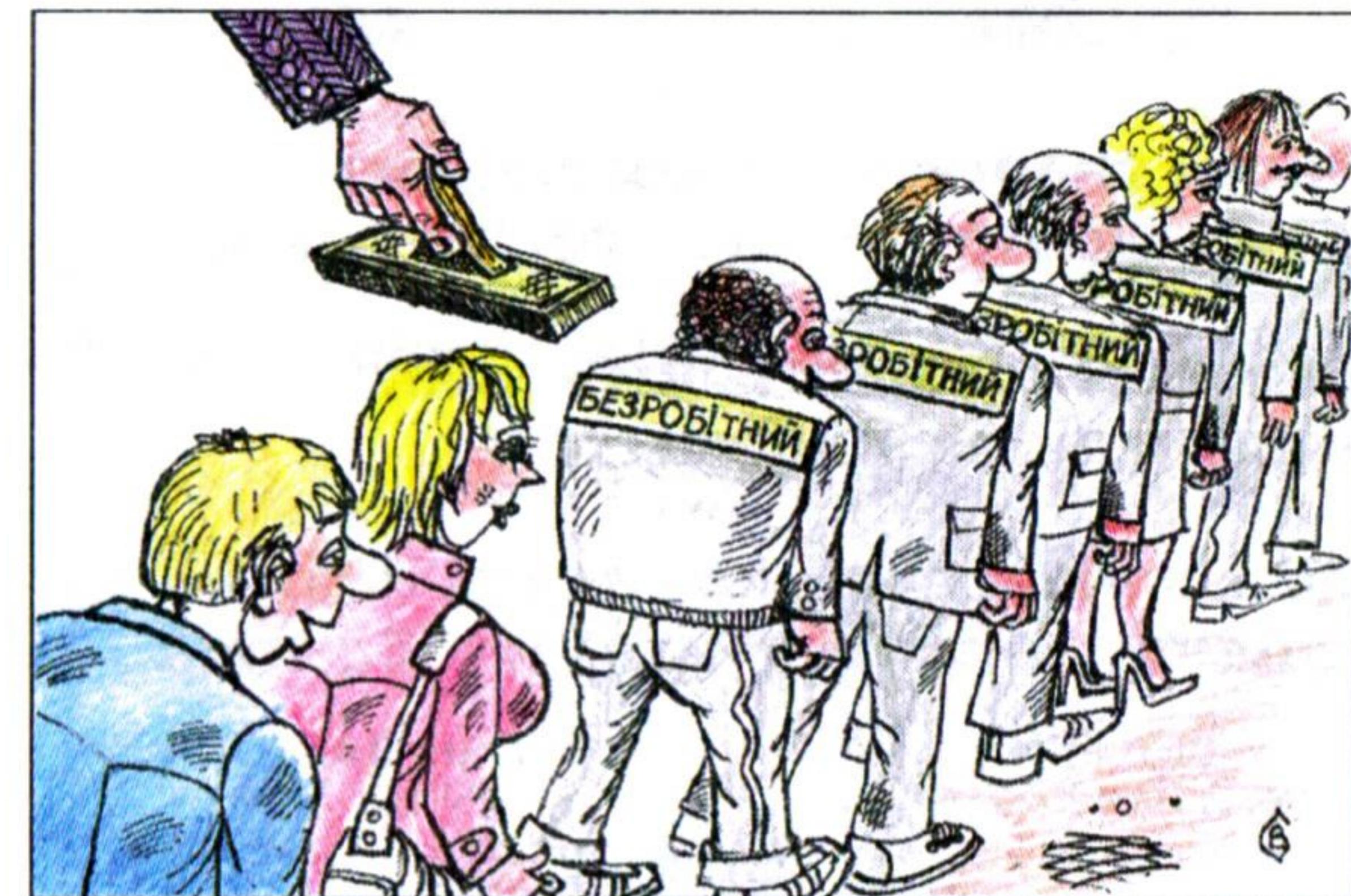
Щоб Вас не рознесло, старайтесь не вечеряті після 18-ої і не курити біля бензоколонки.

Зібрав Євген ПЯТКІВСЬКИЙ.

Анатолій ГАЙНО

— Рятуймося!.. ГМО!!!

Валерій СИНГАІВСЬКИЙ

У НАС В ГОСТЯХ ЖУРНАЛ

ОДНОКЛАСНИК

«Однокласник» — це найкращий журнал для юнацтва. Він прекрасно ілюстрований, цікавий, сучасний і, як кажуть сьогодні його читачі, ще й прикольний. Тут і «Секретні матеріали» про співаків, артистів, спортсменів, і «Острів любові», і «Літературний додаток», і «Свій погляд» підлітків на життя, і відеотека, і розваги, і поради, і конкурси, і... приколи...

Пропонуємо кілька смішинок.

У своїй стихії

Один запеклий рибалка, який виявився на місці злочину, скопив злочинця, але той вирвався й утік. Приїхала міліція і просить:

— Ну, опишіть його, яким він був із виду?

Рибалка широко розкинув руки:

— Отакий товстелезній, метрів три заввишки... Кілограмів так... на сто п'ятдесят.

Надіслав Роман КНІШ.

Шпаргалка

Розмовляють два учні:

— Сьогодні ми писали контрольну з анатомії. Андрій отримав двійку.

— За що?

— За шпаргалку. Вчителька зловила його, коли він рахував у себе ребра.

Надіслала Катя КОРОЛЬ.

с. Рясне на Сумщині.

Ями

На уроці зоології Аня запишує вчителя:

— А що буде, коли скрестять кенгуру і слона?

— Великі ями по всій Австралії.

Надіслала Оксія ГОЛУМБІЄВСЬКА.

м. Баранівка на Житомирщині.

Гарна

Маленька Ліза стоїть перед дзеркалом і уважно роздивляється своє відображення. Півгодини. Нарешті робить висновок:

— Гарна. — I додає: — Як завжди.

Надіслала Оксана ОВЧАРЕНКО.

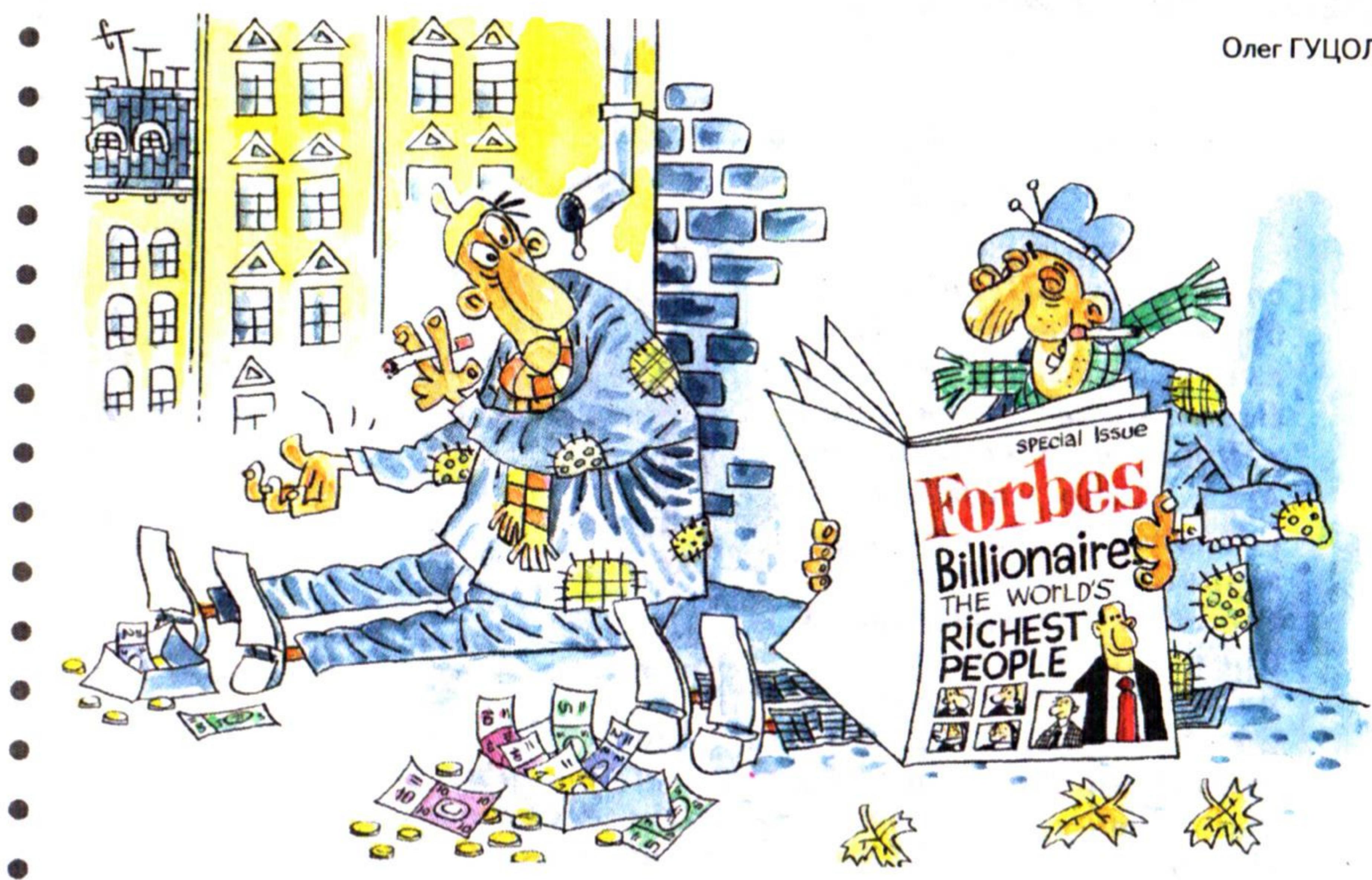
м. Київ.

Ферзь

Учитель фізкультури ніяк не може виграти у шахи в учителя праці, бо той саме вистругав два додаткових ферзя.

Надіслав Іван НЕЧАЙ.

ДОРОГА ДОВІДКА

Десять літ тому у житті громадянина, назвемо його Іваном Х-ком, стала біда: внаслідок нещасного випадку на виробництві, він втратив руку. Зрозуміло, виникли побутові незручності. А ще Івана гнітило те, що кожного року, з точністю, не меншою за метричний запис про день народження, мусив добиратися до своєї Буської районної лікарні.

Мета відвідин — довідка, що він... досі інвалід.

— Чи у них клепок бракує? — із сердитою іронією співчували Іванові сусіди, проводжаючи його до лікарні. — Чи, може, наша медицина навчилася відновлювати

руки-ноги, і в Буську підозрюють, що тобі вдалося натрапити на таких айболітів, і тепер ти на халяву користуєшся якимись пільгами, злісно обдурюєш суспільство.

— Тобі, Іване, — радили знайомі, — треба не там і не ту довідку брати. Їдь до Львова, там повно вчених, нехай зберуть консиліум і засвідчать, що ти не ящірка — між у школі вчили, що у тих плаунів можуть відростати відрівні хвости. Дістанеш посвідку, і матимеш спокій із тими щорічними атестаціями.

— Хвости — то не руки, — уточнювали ті, хто у школі мав

країні оцінки по зоології.

Ніде правди діти: дотепників у нас — до бісової мами. І стільки ж, чи навіть більше, дивоглядних чудасій. Ось і при останньому Івановому візіті до лікарні, із завідувачем відділення, який мав дати довідку, таке сталося — він наче осліп. Усе бачить, а того, що у інваліда немає руки, нікак не може розгледіти. Хіба що за гроши.

«Прозрів» бідака тільки за 4300 гривень. Але тут сталося ще одне диво. Коли нащадок Гіппократа поклав грошенята до кишені білого халата, нагрянули хлопці зі служби боротьби з економічними злочинами ГУ МВС у Львівській області. І взяли ескулапа під білі рученьки, а районна прокуратура порушила справу.

До речі, лікар, коли його арештували, примовляв: «От йолоп!», картаючи себе за те, що так ганебно закінчилася його кар'єра.

Володимир ПАЛЬЦУН.

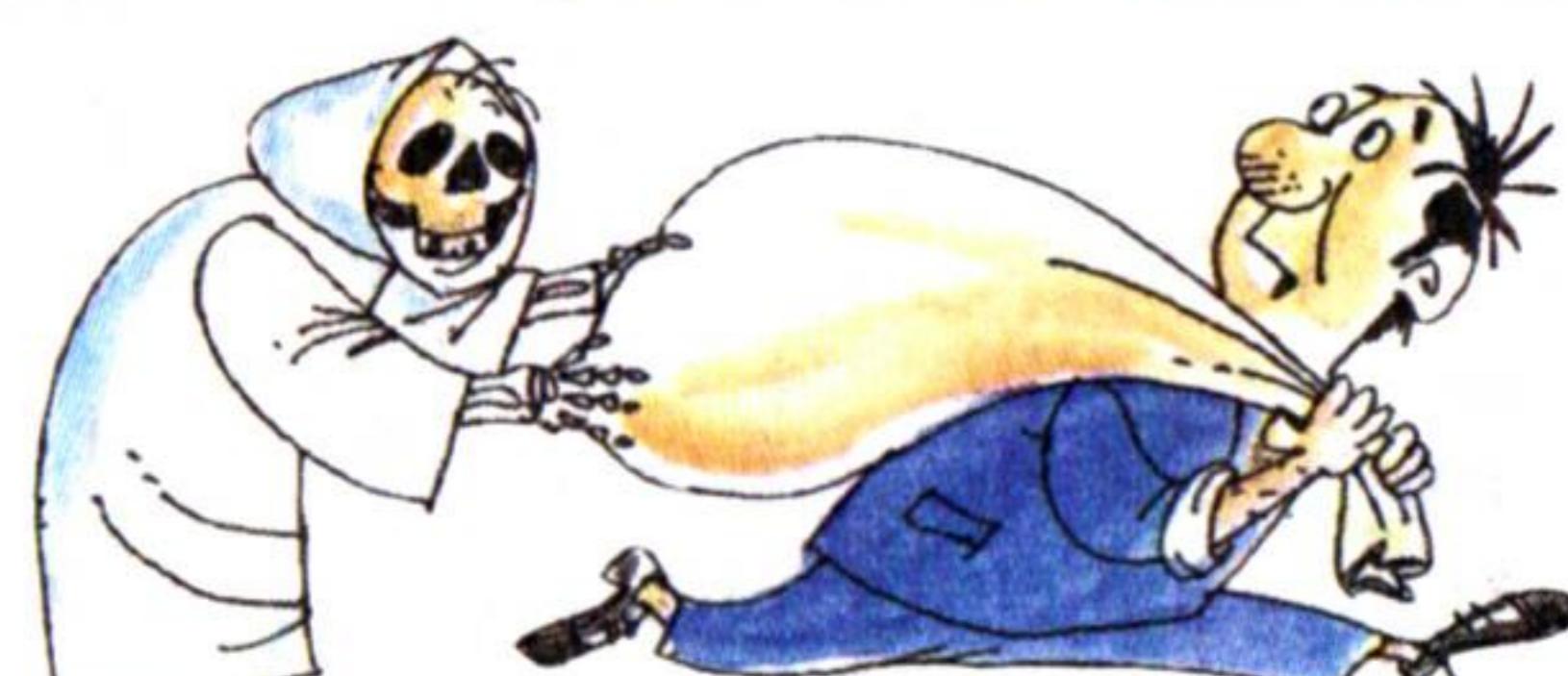
Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Та тут не тільки авто в розшуку, а й вас розшукують!

— Слухай, сержант, забирай авто і розійдемося по-братьськи.

Сатиричні міті торі

Достатком обростав — з майном росла жадоба,
Що завдавала мук, немов страшна хвороба.
Надміру гріб добро, щоб іншим не дісталось.
А за плечима смерть стояла й посміхалася.

Господар пса зі зла свинею обізвав.
Промовчав пес — бо хто б його ще годував?..
Що не кажіть, та ніде правди діти:
А годувальника доводиться терпіти.

Висіла щука на блешні —
Терпіла муки престрашні.
Це та особина, якій немає сенсу
Тлумачити закон хапального рефлексу.

м. Харків.

Микола ВОЗЯНОВ.

ПРЕЗЕНТАЦІЯ у "ПЕРЦІ"

НЕ БУДЕМО ПОРУШУВАТИ ТРАДИЦІЇ

Кілька років тому на сторінках «Перця» відбулася презентація 19-ої книги сатири і гумору Валентина Чемериса «Ярлик на князівство». Ми щиро привітали давнього друга і автора журналу, лауреата багатьох літературних премій із успіхом і написали, що 19 це добре, а 20 – ще краще. І закликали: «Уперед! Тільки уперед!» Через деякий час Валентин Лукич завітав до редакції і поклав на стіл нову – 20-ту веселу книжку «Пригоди богині Іштар». Раз так повелося, ми знову побажали: «Двадцять добре, двадцять одна – ще краще! Сатирик тільки усміхнувся. І ось недавно знову завітав до редакції з ...21-ю своєю книжкою гуморесок і придбенцій «Сатирик у Кремлі». Ну що тут скажеш? Не будемо порушувати традиції: «Чекаємо, Валентине Лукичу, на Вашу двадцять другу веселу книжку! Нехай і пишеться, і видається!»

Дружній шарж Людмили КАРПОВОЇ-ЧЕМЕРИС.

ТАЙНА ВУГЛЕЦЮ

Вчені ніяк не можуть розгадати тайну вуглецю. Загадковий він, якийсь там хімічний елемент IV групи періодичної системи Менделєєва. Є основною складовою частиною кам'яного вугілля, нафти, горючих природних газів і живих організмів. Найважливіший елемент, що становить основу життя на Землі – разом із киснем, воднем, а також азотом, будує специфічні сполуки живого світу... Ну і так далі.

Ба, у вільному кристалічному стані зустрічається у вигляді двох аллотропних модифікацій алмазу й графіту. Ось тут і ховається його досі не розгадана тайна.

– Яка тайна?

– А така. Із вуглецю, як я вже казав, складається графіт – один із найкращих мінералів. У складі алмазу, знову ж таки, вуглець є основою. А що маємо? Алмаз – один із найтвердіших абразивних мінералів... Як це йому, вуглецю, вдається, га? От вам і тайна. З одним він найкращий, із другим – найтвердіший...

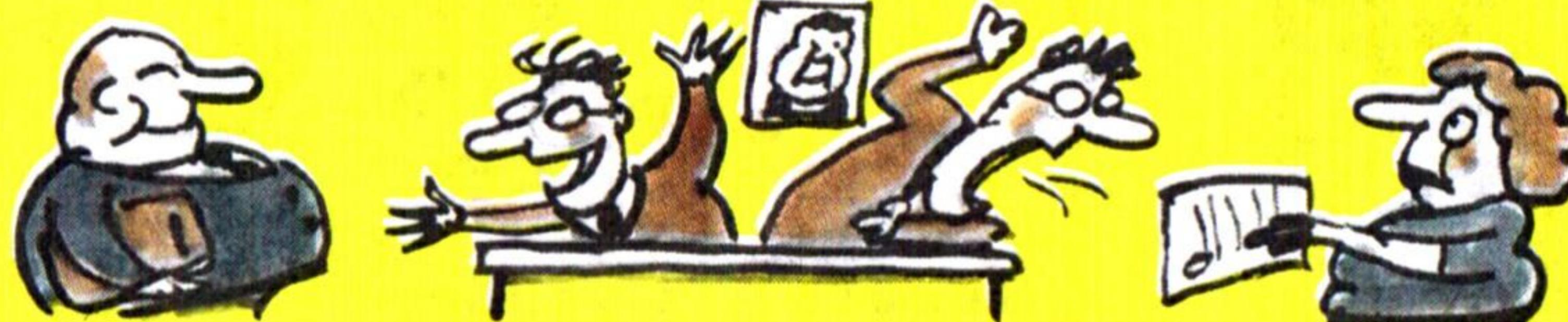
– Чи й не тайна. Ви розгадайте тайну нашого шефа!

– А яка в нього тайна?

Належить до роду людини, яка стоїть на найвищому щаблі розвитку живих організмів на Землі... А рід гомо в сучасний період представлений одним видом – людина розумна. Гомо сапієнс. Ось так. І – нерозгадана тайна. А ви – вуглець нерозгаданий. Ви нашого шефа розгадайте, а тоді вже й беріться за свій вуглець. Хоча... Може й ваш вуглець такий, га? Із тими, хто вище нього – графіт. Сама м'якість. А з тими, хто нижче – алмаз. Сама твердість. Га? Точнісінько, як наш шеф. То графітом буває – при начальстві, то алмазом – при підлеглих. А в натурі один і той же гомо сапієнс. То хто із них загадковіший – вуглець чи наш шеф, га?

А може, іноді думаю я, але це тільки... м-м... між нами, добре? Може, іноді думаю я, наш шеф і зовсім не той... Не гомо. І не сапієнс. Хто? А той, вуглець класу мінералів. Га?.. Взагалі – мінерал. Тільки сам він про те ще не знає, га? Був, був гомо сапієнсом – і на високій посаді перетворився на мінерал. Не-органічна речовина. І таких мінералів на всіх рівнях навалом. В який кабінет не поткнися, а

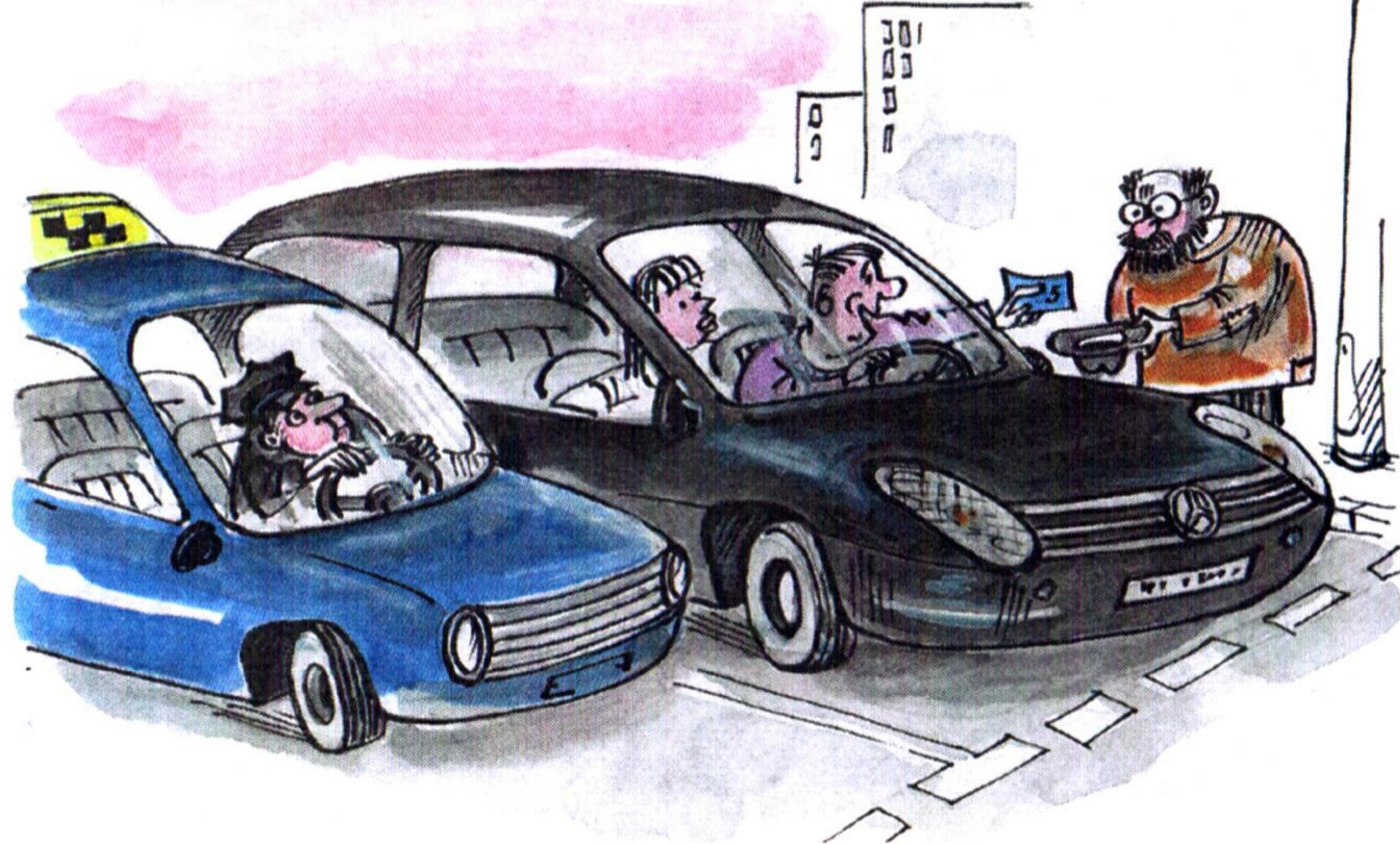

– Коби я знат. Ніхто не може розгадати, а вона є. З тими, хто вище його, наш шеф м'який, як віск. Мила людина, слухняна, доброчільна, старанно все виконує... А з тими, хто нижче нього, – твердий, як граніт. І це один і той же гомо сапієнс.

Валентин ЧЕМЕРИС.

там... Він, голубчик. Мінерал. За народ турбується. Особливо, перед виборами. Все обіцяє, аби його обрали. А потім... Потім – мінерал. От вам і вся тайна.

Валерій ЧМИРЬОВ

– Професоре, я часто згадую ваші лекції "Як стати успішним та заможним".

ДУМКИ ВГОЛОС

- ◆ Деяке мистецтво вимагає не тільки жертв, а й неабиякої витримки глядачів.
- ◆ Стояв твердо на ногах... при підтримці двох міліонерів.

Анатолій ОБРИНЬБА.

Юрій КОСОБУКІН

ВЗАЄМНІСТЬ

Мільйонер звертається до лікаря:

- Ви єдина моя надія!
- Дякую. Ви так само.

ЧОМУ?

- Моя дружина дуже щаслива.
- Чому?
- От, щоб з'ясувати це, я і найняв двох детективів.

ЗАПЕРЕЧЕННЯ

- Знаєш, Олено, учора мені сказали, що в моєго Павла є коханка, якась товста хвойда.
- Брехня! Я не товста і не хвойда!

ВОЛЯ

(Спомин)

Приїждаючи додому
на студентські канікули,
бачив, як тяжко велося батькові.
Подумав собі: Боже!

Крім гною, лопати, коси та сокирі
рідний батько, певно, нічого
в житті і не бачив.

І якось мимохіть

у мене вирвалося:

— Тату! А коли вам
жилось найкраще?

— Сорок днів! —
замисливши, відповів батько.

— Як, сорок днів?

Що означає сорок днів?

— А це в сорок четвертому.
Коли німці втекли,
а москалі ще не прийшли.

Ото життя було!

— Отакої!

Але ж була війна??!

— Ну то й що?

Зате була воля.

Справжня воля.
Чистішим повітрям волі
більше ніколи в житті
я не дихав.

Цінуй, сину, волю
понад усе.

Відтоді чимало літ
відійшло.

Нема вже тата.

А коли Україна
стала вільною,
мені згадалися його слова.

І чомусь досить часто
приходять на згадку
і сьогодні...

Василь КЛІЧАК.

Віталій ГРІНЧЕНКО

— Прошу, сідайте!..

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Що?! Починаєш боротьбу з хабарництвом?! А за які гроші дачу добудуємо?

ПЕРЕСТРАХОВКА

Балакають двоє сусідів.

— Учора в тебе шілу ніч усі вікна світилися. Шо, гості були?

— Ні. Завтра дружина із санаторію повертається, то я перестраховуюся, щоб не спітала: «Чому так мало на електролічильнику за цей час набігло? Мабуть, дома не ночував?»

НЕ НАДІЙСЯ!

— Ти, п'яна скотино, — кричить жінка на чоловіка, — знову припіз додому серед ночі! Шо цього разу вигадаш на виправдання?

— Нічого.

— І, думаєш, я тобі так ото й повірю!

ТВОРЧА НАСТАНОВА

Художник жаліється дружині:

— Натхнення залишило мене! Ось уже добрих три години сиджу перед мольбертом — і ніяк не можу почати тієї картини.

— То ти міг би скористатися моментом та й, поки воно повернеться, пофарбувати стіни в кухні.

ДИВНО

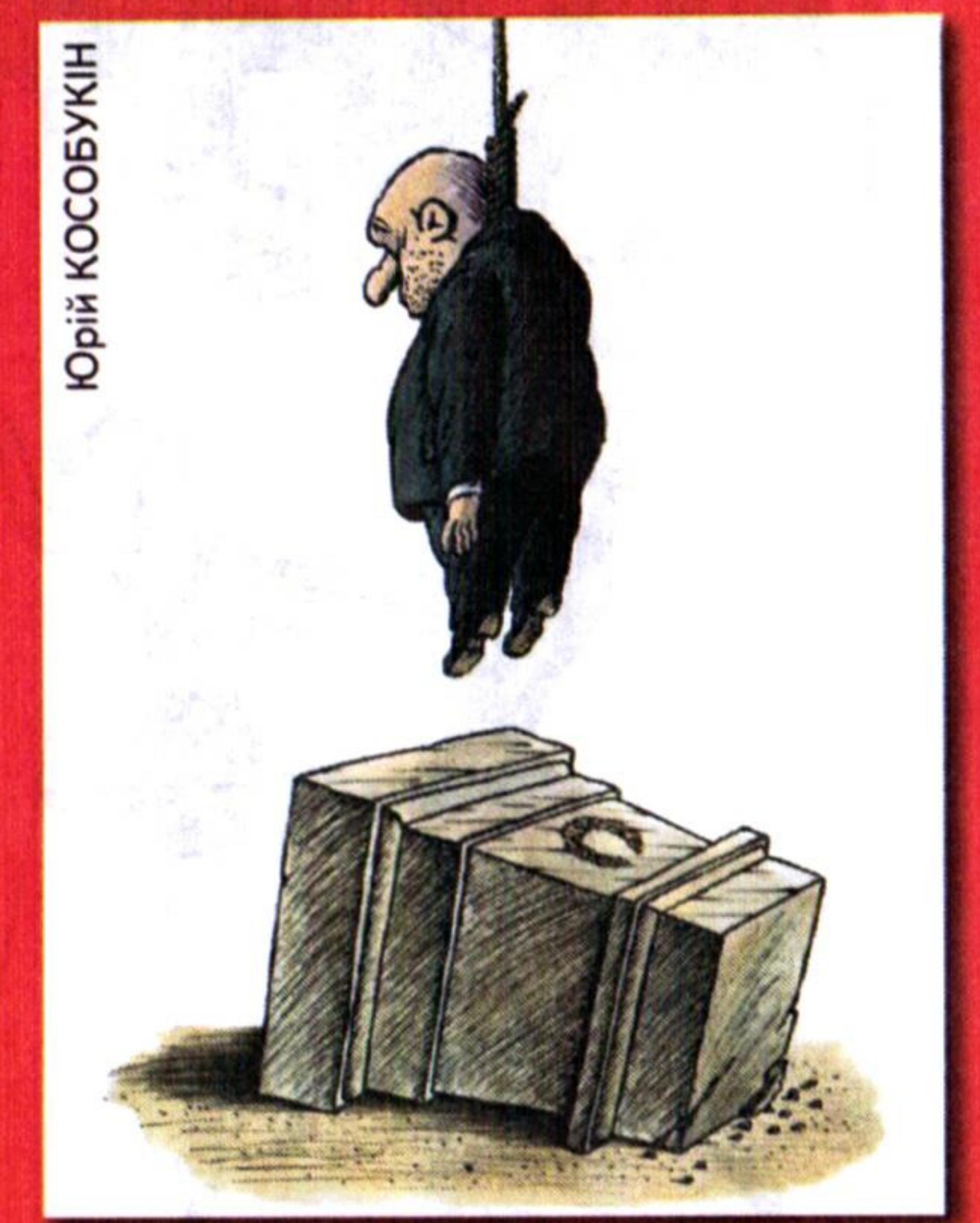
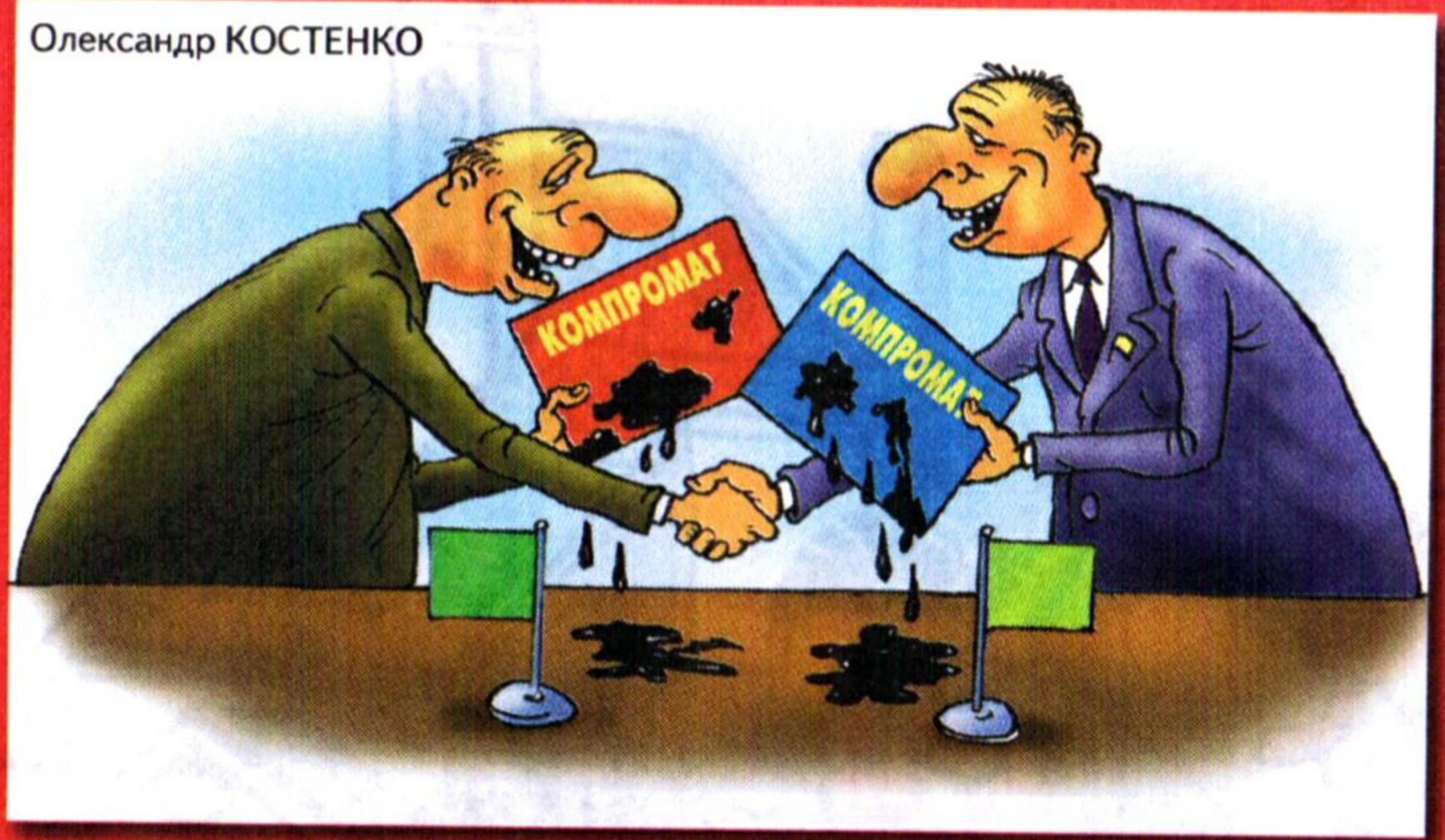
На уроці фізкультури вчитель обурюється:

— Я не розумію! Як на урок до мене — так усі без форми, і хворі... А як по мікрорайону увечері шастати — так усі здорові і в «Адіасі»!

Надіслав Леонід ОПАРА.

м. Київ.

Вінегрет із ПЕРЦЕМ

народні

ЩО РОБИТИ?

Молодий батько в паніці телефонує підлітру.

— Алло! Пікарю, біда! Шо робити? Трірічна доночка напилася зепенки!

— Зрозуміло... І шо раз дитина робить?

— Усміхнеться зеленими губами, показує зелений язик крізь зепені зуби... Пікарю, що робити?

— Терміново фотографуйте і запускайте в інтернет!

Усмішкі

перевагу жінкам, які значно старші за мене...

— Та хіба це проблема? Вам скільки років?

— Дев'яносто три...

Почув і записав Федір ДІБРОВА. м. Київ.

ДИПЛОМ

- Твій де синок?
- Поїхав на заробітки.
- Куди?
- Закордон.
- А яка у нього освіта?
- Виша.
- І там визнають наш диплом?
- А ми купили юному закордонний.

Почув і записав Іван МАРТИШКО. м. Мостицька на Львівщині.

народні

Із мінцейського протоколу

«Мій чоловік, як завжди, п'яний приплив додому і вчинив сварку. В цей час у кватирку влетіла бліскавка і вдарила його по голові сковорідкою».

ПІДВІЩЕННЯ

- Чув, із першого жовтня підвищують мінімальну зарплату на шістнадцять гривень і мінімальну пенсію — на дванадцять?..
- Не поспішай радіти.
- Чому?
- Może, це на всіх...

ТРІШКИ

- Ви знаєте що жінку?
- Суддя запитує свідка.
- Трішки. Я усього двадцять років був її чоловіком.

Почув і записав Микола ПРИВІЛЬНИЙ. смт Покровське на Дніпропетровщині.

Усмішкі

СТАРИЙ МОНІТОР

— Миколо, ти не знаєш, як можна використати в господарстві старий монітор? Він нібито ще працює, а викинути шкода.

— Та віднеси ти його до контейнера зі сміттям і забудь...

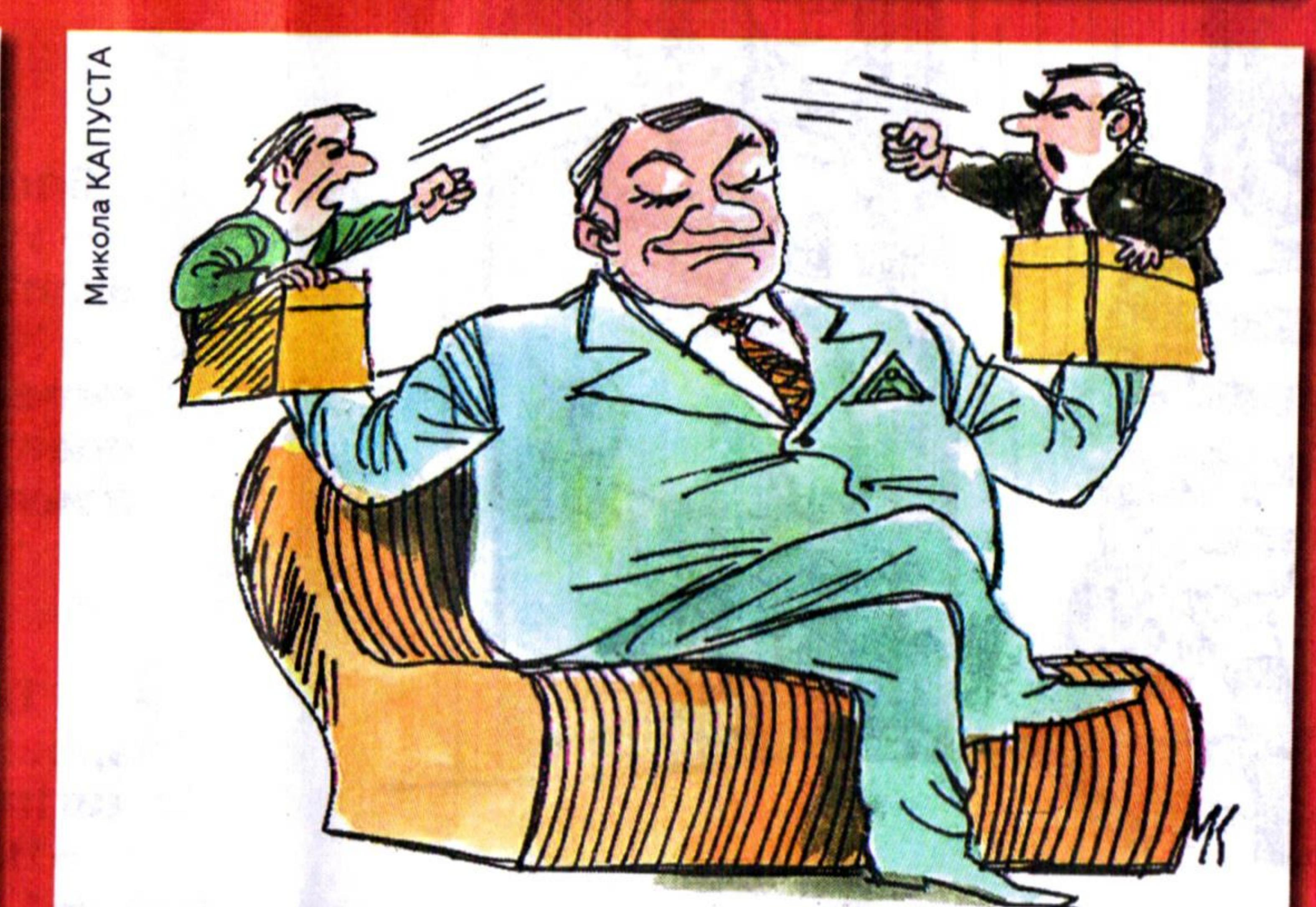
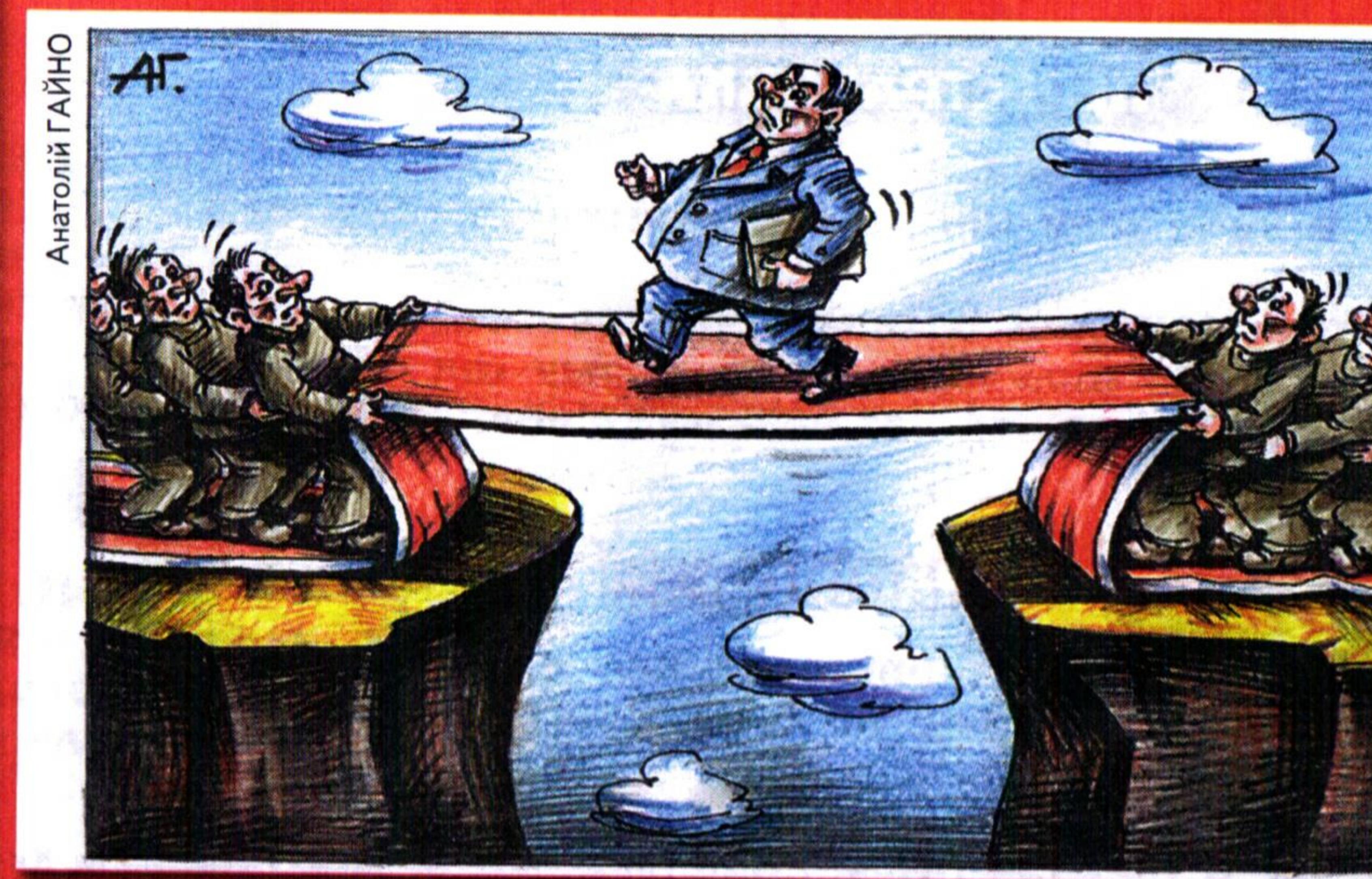
— Так я його тільки сьогодні звідти приніс.

СКУЧНІЙ

Білявка хвалиться подрузі:

- Уявляєш, п'ять років за кермом не була. А виїхала у місто — всі сигналять, фари мигають, руками махають, навіть на зустрічній смузі дорогу дають! Мабуть, скучили.

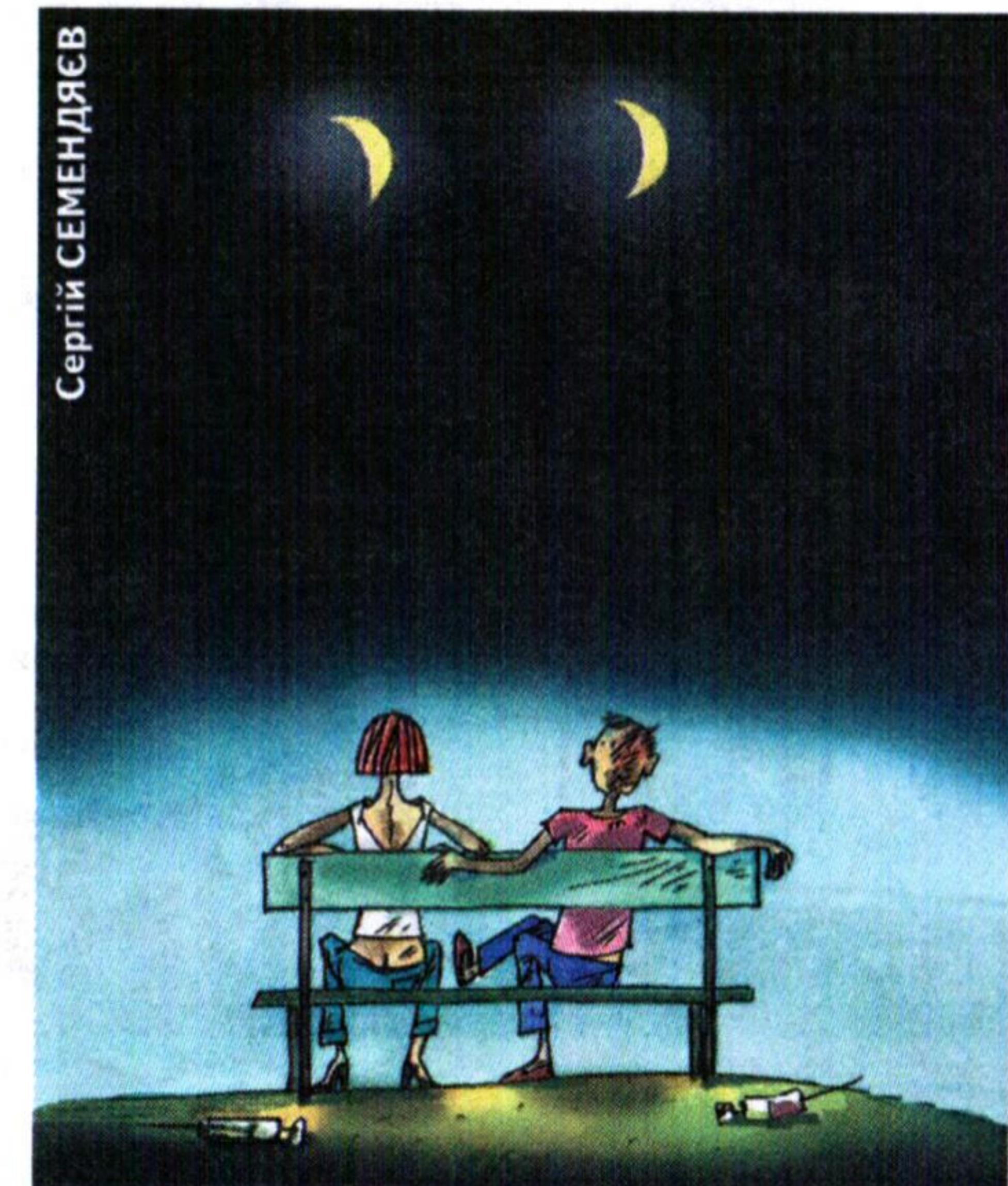
Почув і записав Анатолій ВАСИЛЕНКО.

**ОПИСКИ
САМОПИСКИ**
БАЛИКОНИНА.
СТАТУЗ.
ОБЛЛУППРАВЛІННЯ.
ТУРПЕДА.
ГУМОНІЗАЦІЯ.
КОРОЧКА РАБА.
СУМООБОРОНА.
КАПОСНЯК.
ЧОРТФІНАЛЬНИЙ МАТЧ.
СЛІЗНИЙ НЕПЛАТНИК.
ПРОФІЛЬЧИН КОМІТЕТ.

Флоріан БОДНАР.
м. Чернівці.

Те, що перець у нас люблять і шанують, відомо усім. Хіба можна уявити за-паший український борщ без стручка гіркого червоного перцю?! Його кладуть і в горілку, і в салат, і в різні овочеві консерваці... Про перець можна писати трактати й оди. Тому не дивно, що ваш журнал гумору і сатири має таку назву. А я вам пропоную кілька лікувальних рецептів із перцем.

Від Кащлю

100 г теплої горілки, один стручок перцю (подрібненого), 1 ст. ложка меду. Настояти вкотаним до 2 годин. Після чого старанно втирати в груди і спину. Утеплити плівкою і вовняною хустиною. Перед цим корисно подихати над відвареною картоплею в кожушках. Вкотаним необхідно бути всю ніч.

Кашель Задавнений

0,5 л молока закип'ятити, невеликий стручок перцю подрібнити. Настояти годину вкотаним. Випити за день теплим із медом. Перебіг лікування – два тижні.

Застереження: при хворобах шлунку не бажається. Тоді беруть 0,5 літра молока і 2 ст. ложки подрібненого кореня алтеї лікарської, або домашньої ружі (мальви). Кип'ятити 20 хв на слабкому вогні, помішуючи. Настояти 2 години вкотаним. Випити 200 г за годину до сну. Решту – перед сном.

КОРОТКО І ЯСНО

мовляти, вона вирішує, що ти почав її слухати.

• Якщо чоловік вам нічого не дарує, розкидає всюди шкарпетки й сидить перед телевізором із пляшкою пива – це означає, що ви та єдина, з якою йому й справді добре.

• Бойкот дружині просто неможливий: як тільки ти перестаєш із нею роз-

• Після вчорашнього почуваєшся, як комп'ютерна миша: повзаю по килиму і в животі щось крутить.

• Ремонт у будинку – це коли чревики витираєш не при вході до квартири, а при виході.

Зібрал
Олесь БОНДАРЧУК.

– Ти ж, сину, ніби на адвоката вчишся?..
– А в мене, тату, академвідпустка.

На недавніх виборах у нашій Веселій Калинівці така придбенція приключилася!..

Рано-вранці, коли усі поспідали, і село вже не мукало, не кувікало, і не кукурікало, а члени виборчої комісії рядком повсідалися за робочим столом, на порозі дільниці з'явилася баба Настя. Точніше, Анастасія Іванівна Варакута, номер дев'яносто дев'ятий у списку виборців.

Дехто у селі думав, що вона вже

пізніше мікрофон... Чи пак, мобілку дам, побалакаєш. Як справи питаєш? Крутимся, хе-хе, як мухи в окропі... Здоров'я, звичайно, уже не те. Ноги крутить на погоду, аж наперед п'ятками вивертаються. Мабуть, завтра будуть передавати про штормове попередження... Я уже самому Куйбіді дзвонила. Щоб не чекали метеоспостережень... Картоплю викопали. Гарна бульба! Вистачить і нам, і свиням, і на продаж. Воно ж, правда, ціна на

ВИСОКА АКТИВНІСТЬ

ГУМОРЕСКА

давно померла. Бо на вибори останні десять років не ходила. Та й на вулиці чи на городі майже не з'являлася. А тут заходить, у квітчастій хустині, із сухою паличкою із ліщини і — мобілка біля вуха. А за нею — ціла юрба.

— Може, це міжнародна спостерігачка під бабу Настю загримувалася? — сполосився голова виборчої дільниці Валерій Дмитрович Стрибунець. — За бабу ще ніхто не голосував?

— Ні! — прошепотів його заступник Анатолій Микитович Боярин, зазирнувши у свої папери.

А тим часом баба Настя підійшла до Стрибунца і, як йому здалося, з англійським акцентом запитала:

— А де тут у вас відеокамера? — при цьому вона весь час тримала мобілку біля вуха.

— Та он... У куточку... Під стелею... — тремтячи рукою показав Стрибунець. — Почепили, як закон велить...

— Ага, бачу... Не обдурили... Е! А то в районній газеті читала, що усіх пенсіонерів забезпечили на зиму дровами. А мені хоча б хто криву поліняку привіз. Хоч оцію хворостиною усю зиму пали!.. — підняла дотори свою палицю Анастасія Іванівна. — Бреше перед виборами, хто як може. А камера справна?

— Не хвилюйтесь, працює. Ми перевіряли. І навіть об'єктив сьогодні тричі спиртом протирали.

— Вірю, вірю! — шморгнула носом баба Настя. — Алло, Віталику, бачиш мене?! Ні? Ану відійдіть убік, — відсторонила вона палицею Стрибунца. — Бо на мене онук хоче подивитися. Зайшов через інтернет на нашу дільницю. А тепер, Віталику, добре бачиш? Усіх?! І тата з мамою?! Та усміхайтесь! — повернулася вона до сина з невісткою. — Вас же, можна сказати, як Поплавського, по телевізору показують. А ото твої тітки, дядьки, триорідні брати... Ану кучніше ставайте. Усіх упізнаєш? Ну, я їм

неї така, що, мабуть, колорадські жуки регочуть. Якби у них були гроші, то вони б більше платили, щоб ми для них картопельку саджали... Яблуня у баби Людмили, яку ти з хлопцями, коли був маленьким, ще зеленцем обносив — всохла. А он і Людмила Володимирівна! Людо, іди-но сюди! Я у прямому ефірі, з онуком балакаю. Нехай і тебе побачить!..

— Настасіє Іванівно! — нарешті оговтався голова виборчої дільниці.

— Ви ж прийшли віддати свій голос...

— Правильно! Раніше, я мовчки викидала в урну свій бюлетень. А тепер хочу на весь голос заявити... Нехай в інтернеті бачать, що ніхто не мовчить! Чи ви хочете, щоб я пройшлася по всьому виборчому списку?! Будь ласка! Дорогу, Віталику, так до села і не зробили. Хоч і ліві, і праві перед попередніми виборами обіцяли!

— Бабо Насте! — мало не на коліна став перед нею Стрибунець. — Ви ж нам

вибори зірвете! А мені голову... Це ж, якщо кожен виборець перед відеокамерою галабалакатиме з родичами, то...

І тільки він отаке сказав, як на виборчій дільниці стало майже порожньо. Усі побігли додому, щоб підзарядити мобільники та зібрати усю рідню і повідомити своїм синам, онукам, котрі живуть далеко від них, номер дільниці, де вони зараз будуть голосувати, і де їх можна побачити через інтернет.

...Того дня перед відеокамерою виборчої дільниці сміялася, плакала, співала, танцювала усі Веселі Калинівка. Аж поки не закінчилось голосування.

І міжнародні спостерігачі приїздили. І у своїх протоколах відзначили: «Такої високої активності виборців, як у Веселій Калинівці, ми ще не бачили!»

Михайло ПРУДНИК.

Малюнки Володимира АДАМОВИЧА

А

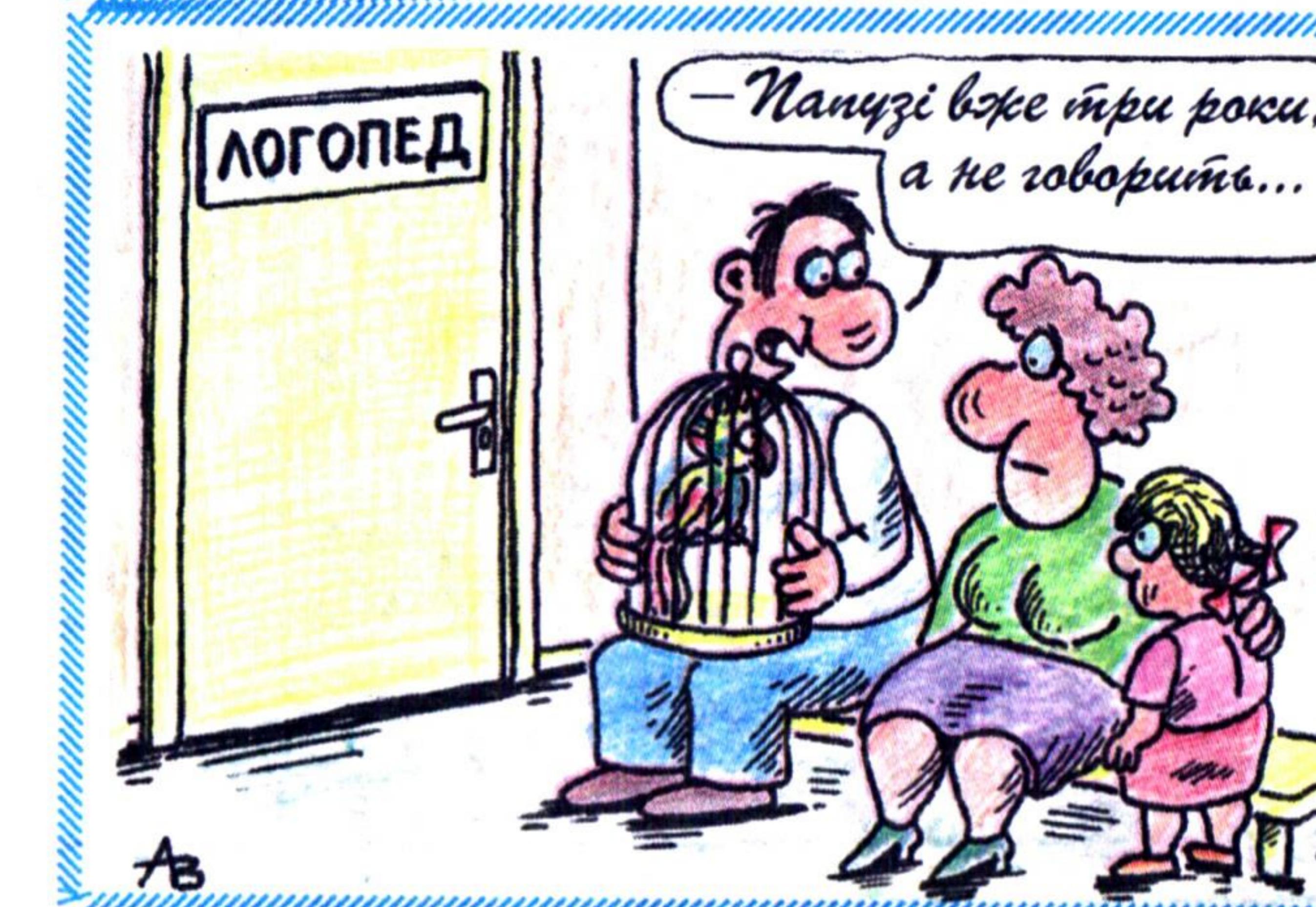
Б

В

Г

Д

ОСІНЬ

Заплели берізки
Жовте листя в кіски.
Осики багрові –
Ой які чудові!
Діти усміхаються,
З осінню вітаються.

Любов ЯРЕМЕНКО.
м. Енергодар Запорізької області.

Літерчечня

Сторінка для дітей

Той, хто правильно розгадає РЕБУС, прочитає кубинське народне прислів'я.

Коли восени біля старого пенька виростили перші гриби, то вони були без капелюшків.

— О! Пеньки виростили біля пенька! — здивувалася білочка.

— Ми не ростемо, — закашлявся старий пеньок. — Хіба що вростаємо, вгрузаємо дужче в землю...

— Як же не ростете, — не вгавала білка, — якщо біля вас он стільки молодих пеньків виросто?!

Роззирнувся старий пеньок — а й справді виросто щось, схоже на малі пеньочки. Дива та й годі!

— А хто ви? — питався він їх.

— Не знаємо, — відповіли ті.

— Мабуть, ми теж пеньки.

Назавтра білочка прибігла провідати їх, а вони — підростили!

— Пеньки — ростуть! Пеньки — ростуть! — застрибала вона радісно довкола старого пенька.

— Не ростемо ми! — заперечив сердито він.

— То як бути?..
— розгубилася білочка. — Ти не ростеш, а вони біля тебе ростуть...

— А що тут у вас за шум учинився? — придріботів до старого пенька їжак.

— Та ось, — махнула білочка

лапкою. — Біля пенька виросто щось, схоже на пеньки. А він каже: «Пеньки не ростуть!»

— О! Пеньки виростили! — і собі здивувався їжак.

КАЗКА

— Знаю, знаю, хто вони! — підстрибула білочка від рапощів. — Пеньки, які не ростуть, називаються пеньки. А ті, які ростуть, — о-пеньки, опеньки!

— Хай буде так, — полегше-но зітхнув старий пеньок, якому вже починала набридати ця плутаниця.

— Тільки треба ще...

— Що? — підсунулася до нього білочка.

— Треба щось таке придумати, щоб усі знали: це — пеньки, а то — опеньки...

Цієї миті вітерець, який

дрімав на старій лісовій груші і прислухався до розмови старого пенька з білочкою та їжаком, струснув із гілки кілька коричневих листочків. Один із них прикрив зверху крайній опеньок.

— Це ти просто чудово придумав, вітерцю! — похвалив його їжак, підхопив ще один листочек, скрутів його капелюшком і одягнув на опенька.

— Опеньки будуть в капелюшках! — зраділа білочка й прудко злагодила із листочком ще одного капелюшка. — А пеньки — без капелюшків. І їх відтепер ніхто не плутатиме!

Коли вони їх усіх одягнули в капелюшки, старий пеньок попросив малих:

— Будь ласка, завжди їх носіть і ніколи не губіть.

Відтак і повелося: опеньки з'являються біля пенька і ростуть вгору. А пеньок

не росте — він вгрузає в землю. Може, йому кортить побачити, звідки ж беруться восени його нові майже родичі?

Коли в лісі виростили й інші гриби, то білки із їжаками їм теж наробили капелюшків із листя. Тільки для цього брали листя різних дерев — щоб підберезовиків не плутали із сироїжками, лисичок із маслюками...

Світлана ПРУДНИК.

КАНАЛ

На уроці географії вчителька запитує Василька:

— Шо ти можеш сказати про Суецький канал?

Учень підвісся, почухав лоба і відповів:

— Поліно Антонівна, не знаю, який там у вас телевізор, а по нашему Суецький канал не транслюється.

Надіслав
Остап МИХАЙЛОВИЧ.

СПРАВЖНІЙ ВОДІЙ

У Сергійка батько працює водієм. На день народження він купив синові велосипед.

Сергійко сів на нього.

— Подобається? — питав татусь.

— Подобається.

— То чому ж ти не їдеш?

— Нехай спочатку мотор прогріється, — по-водійськи відповів син.

Надіслав Олег ХОМЕНКО.

ДОЗВОЛИВ

Малий Андрійко скаржиться:

— Тату, а бабуся забороняє мені дивитися телевізор.

— Гаразд, я дозволяю тобі дивитися. Тільки не вмикай!

ЦІКАВА РОЗМОВА

— Бабусю, ти зі мною не хочеш поговорити?

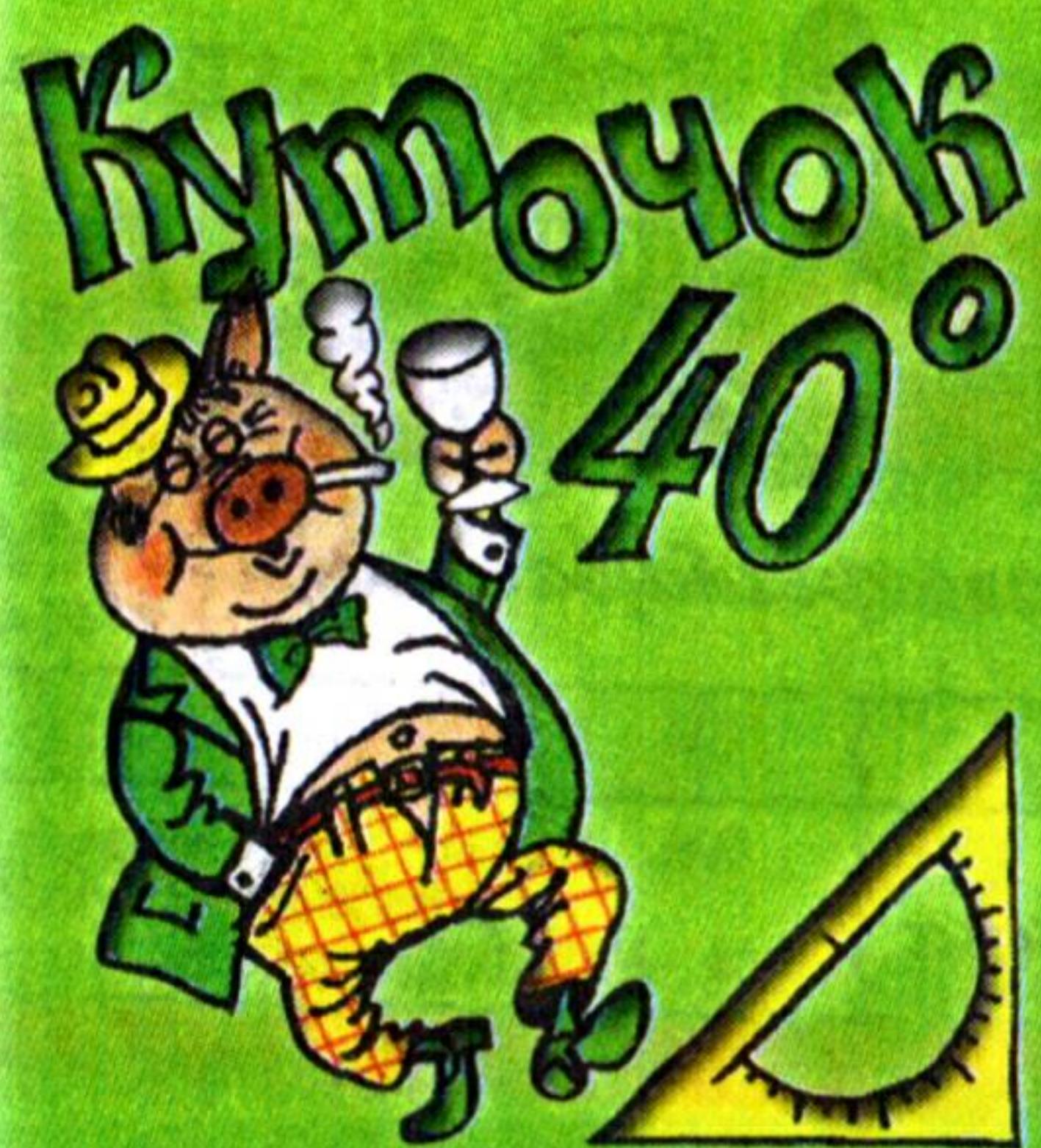
— Про що, внучку?

— Ну, хоча б про те, чи давно я їв морозиво.

Надіслав
Володимир П'ЯТНИЦЯ.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

Володимир АДАМОВИЧ

Василь ФЛЬОРКО

Валерій ЧМИРЬОВ

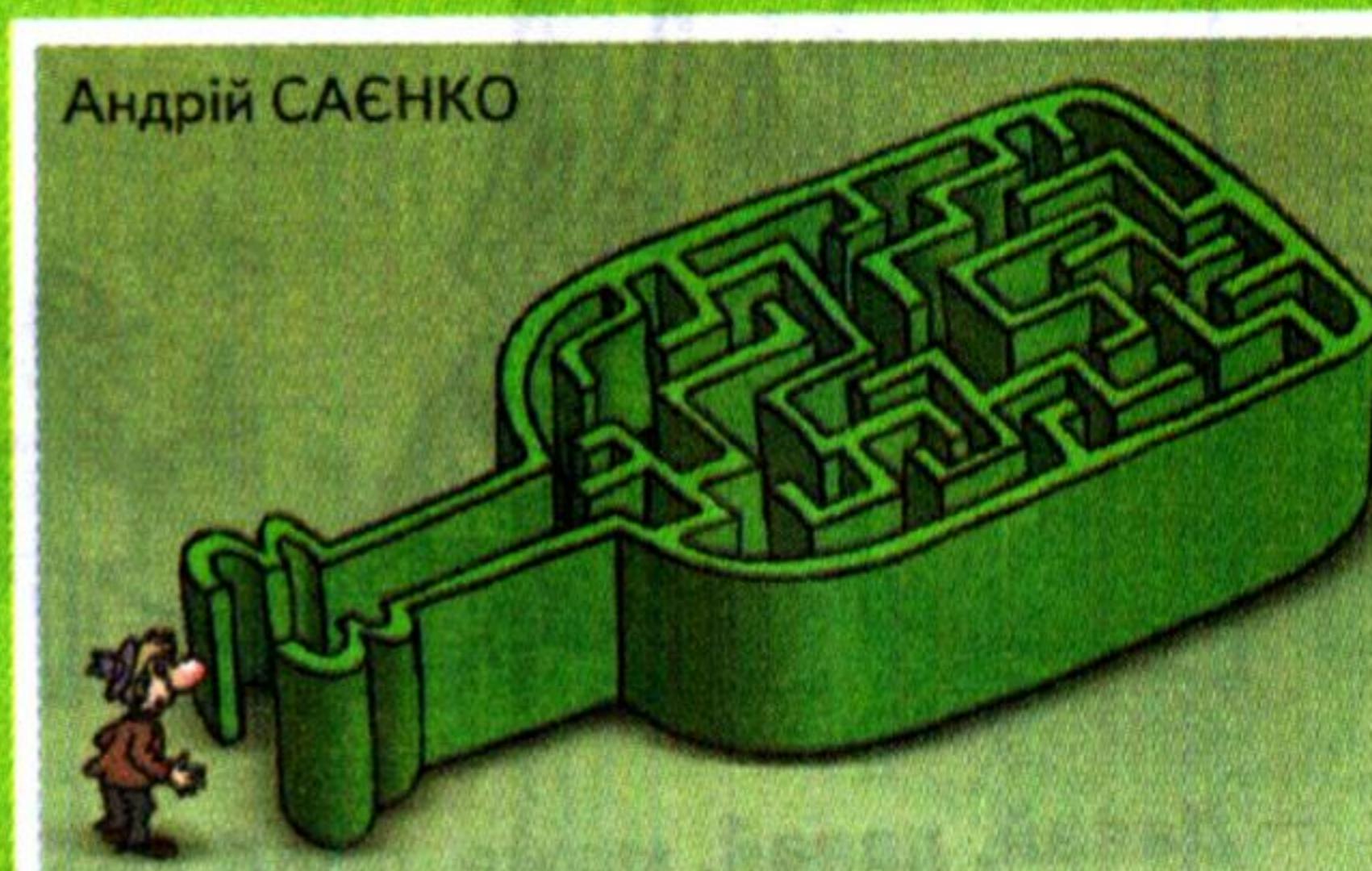
— Якби ми пивом не запивали, то ти б рака не осідлав!

Іван САВЛЮК

— Я додому йду.
Шукаю по зірках
дорогу...

Андрій САЕНКО

Володимир АДАМОВИЧ

Уже балакано-перебала-кано: як тільки починається підготовка до виборів, так у парламенті во-йовничо і звучить: «Біда! Російськомовне населення примушують говорити українською! Дайош русь-кому языку статус другої державної мови!» І це при тому, що усі знають, що в Україні російській мові нічого не загрожує. От хай на парламентську трибуну поставлять радіоприймач і поклащають кнопкою перемикача радіостанцій — за кілька хвилин стане ясно, скільки в нашому ефірі говорять і співають, а скільки «разгаваривають і поють».

Недаремно ѹ Президент звернув увагу на те, що голосування мовного Закону відбулося без обговорення і внесення поправок.

Прочитавши на першій сторінці «Перця» № 8 вірш Павла Глазового «Кухлик», більшість дописува-

чів заявила, що кращого коментаря до вміщеного у тому ж номері конкурсного малюнка Василя Фльорка «Двоязичie» годі й шукати.

У журі помізкували-помізкували і погодилися із цією думкою. При цьому відзначили, що читачів мовне питання зачепило за живе. У текстівках Христини КАТРИЧ із м. Сум, Олени ШОВКУНЕНКО з м. Бережан Тернопільської області, Володимира ЛУЖКА з с. Малої Данилівни Дергачівського району на Харківщині, Валерія ЖУРЖИНЦЯ з с. Лисянки на Черкащині та інших — і гіркота, і біль, і мудрі думки.

-МИ ЛЮБИМО ВАС !

Чи стане таким же болючим питанням і тема виборів — побачимо, коли надійдуть підписи до карикатури Володимира Адамовича.

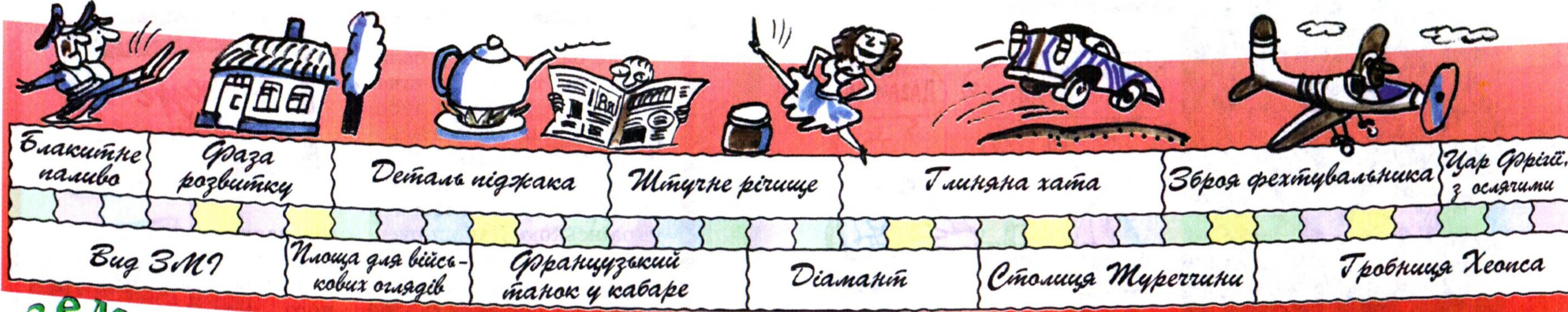
На переможців чекають призи!

ІРОНІЗМИ

- * Він так не любив людей, що став ненавидіти навіть самого себе.
- * Нам пропонують прийняти закони пакетом. А, може б, краще мішками?
- * Керований хаос.
- * Язык доведе і до Києва, і до парламенту.
- * Найбільше дурниць роблять розумні люди.
- * «Хто лапав ті гроши, які мені заплатили за перехід в іншу фракцію? Отож і помовчіть, бо я знаю, хто вам заплатив за цей наклеп».

Віктор СЕМЕНЯКА.

м. Яготин на Київщині.

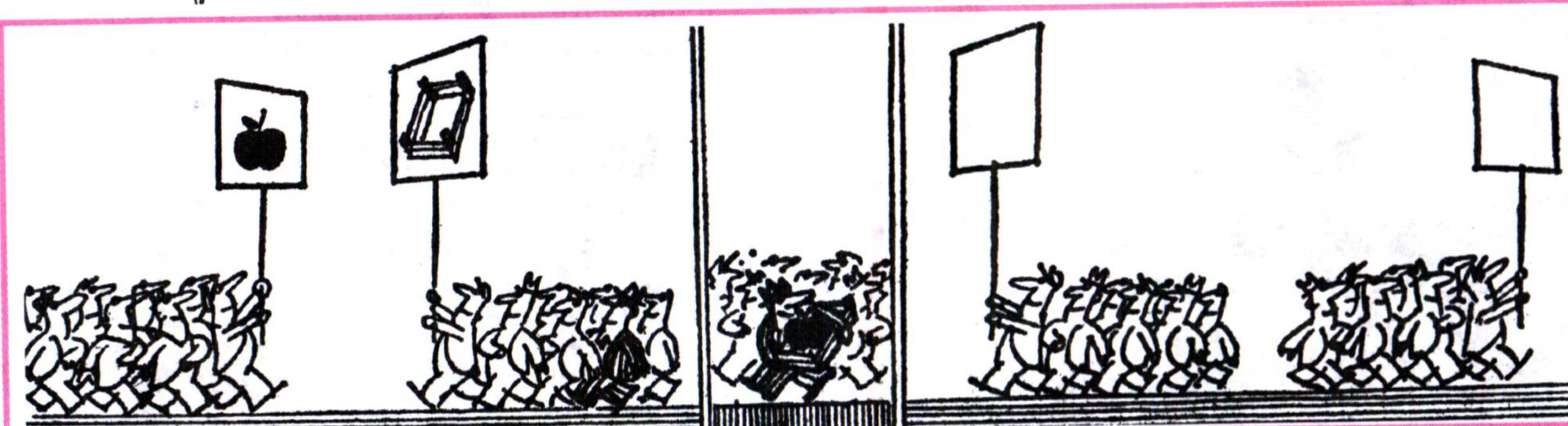

Іноземний
домик

МАРНА ТРУВОГА

— Сер, я постійно приписую вам снодійне, але оце вже вп'яте бачу вас у нічному барі!
— Заспокойтесь, лікарю: сноторнє — то для моєї дружини.

КОМПЕНСАЦІЯ

Гер Мюллер стукає у двері сусіда.

— Добрий день, гер Майєр! Хотів би дещо спитати вас як адвоката.

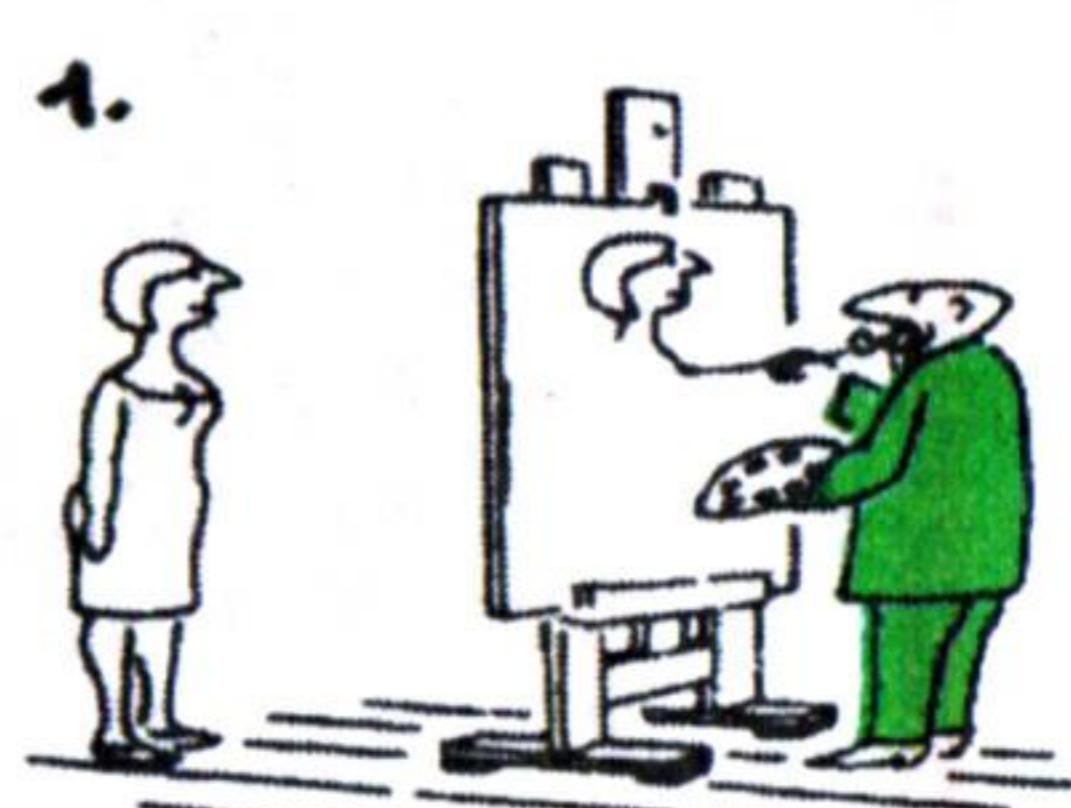
— Будь ласка.

— Яке покарання накладається на хазяїна собаки, що вкусив безневинну людину?

— Він повинен заплатити потерпілому десять марок.

— Чудово! Вчора ваш собака вкусив мене. Коли я можу отримати ті десять марок?

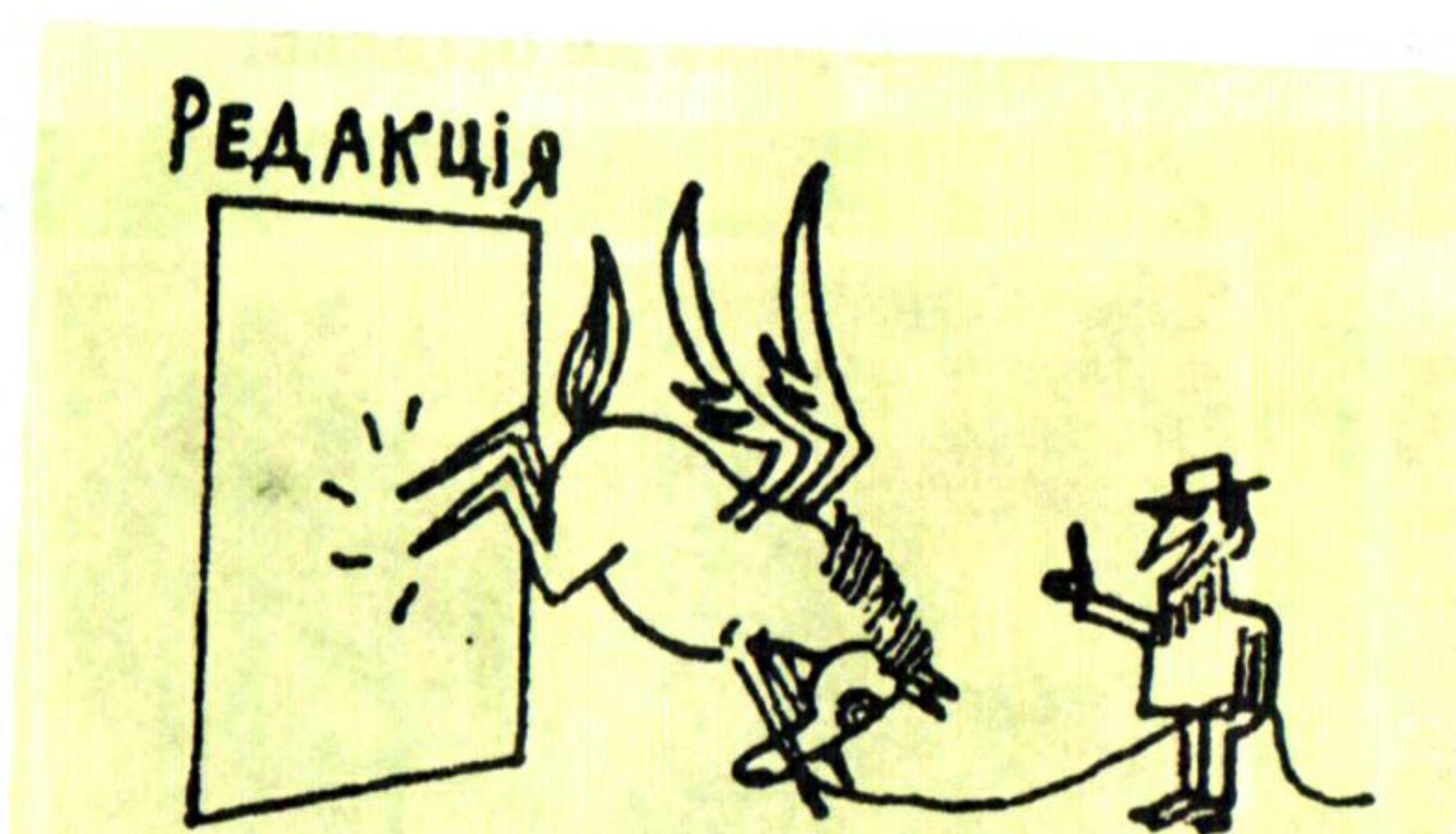
— Та хоч би й зараз. Але справа, бачите, в тому, що моя консультація теж коштує десять марок.

ПАМ'ЯТЬ

— Жане, та не переживай так! Ну пішла Француза від тебе — то й що! Через кілька тижнів ти й думати про неї забудеш!

— Ой ні, це неможливо! Я узяв її шубу на дворічну виплату!

«Яблука вітчизняні. Виробництво — Польща».

(Із цінника).

«Школярі нашої школи вирішили здати дві тонни макулатури. Завантажили її у самоскид.

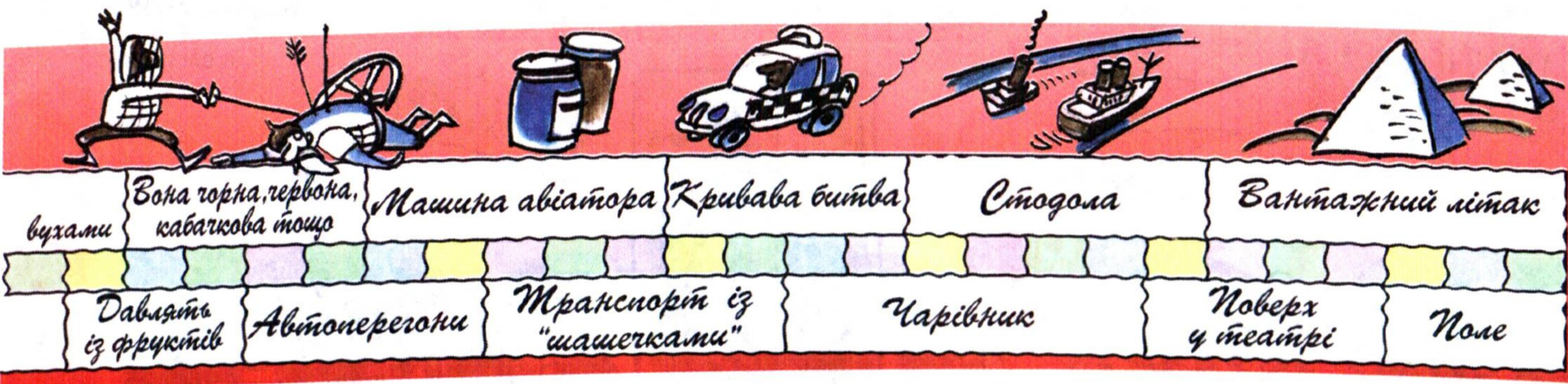
ВІДПОВІДІ
НА РЕБУС,
ЯКИЙ НАДРУКОВАНО
У ЦЮМОУ НОМЕРІ
НА СТОРІНЦІ «ПЕРЧЕНЯ»

Буб би барабан,
а барабанщики знайдуться.

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД, УМІЩЕНИЙ У «ПЕРЦІ» № 9

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 3. Саж. 7. Соколик. 8. Винокур. 9. Оса. 10. Хорол. 12. «Свема». 13. Дитинчата. 14. Калитка. 16. Кавалок. 18. Словник. 21. Абордаж. 23. Ушинський. 25. Тайна. 26. Йолоп. 27. Паріс. 28. Берет. 29. Ринок. 30. Фауна.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Ворожка. 2. Холод. 3. Скотина. 4. Жванчик. 5. Мойва. 6. Бурмило. 11. Листоноша. 12. Стовповий. 15. Лао. 17. Лад. 19. Лазарет. 20. Кантата. 21. Альбіон. 22. Агроном. 23. Унтер. 24. Йосип.

Склала Тетяна ДОБРОВОЛЬСЬКА.

ПЕРЕЦЬ № 10 (1638)

Головний редактор
Михайло ПРУДНИК.

Редакційна колегія:
Анатолій ВАСИЛЕНКО,
Юрій ІЩЕНКО,
Олексій КОХАН
(головний художник),
Дмитро МОЛЯКЕВІЧ
(відповідальний секретар).

Засновник:
Державне видавництво
«Преса України».

Зареєстровано
Державним комітетом
телебачення
і радіомовлення України.
Свідоцтво КВ № 10334
від 30.08.2005 р.

Видавництво
«Преса України».

Редакція не завжди
поділяє думки автора.
Листи, рукописи, малюнки
не рецензуються
і не повертаються.
При передруку посилання
на «Перець» обов'язкове.

До відома авторів!
Для своєчасного отримання
гонорару прохання разом із
творами надсилати копію
довідки про присвоєння
ідентифікаційного номера та
вказати дату народження
і домашню адресу.

Здано до набору 09.10.2012.
Підписано до друку
25.10.2012.

Формат 70x108/8.
Папір офсетний № 1.
Офсетний друк.
2,8 умовн.-друк. арк.
14 умовн. фарб.-відб.
4,1 обл.-вид. арк.
Тираж 6880 прим.
Зам. 0110210.
Ціна договірна.

Видається
з квітня 1922 року.

Виходить раз на місяць.

Адреса редакції:
03047, Київ-47,
проспект Перемоги, 50.

Телефони:
приймальні 454-82-14,
факс 234-35-82,
художнього відділу
454-81-24.

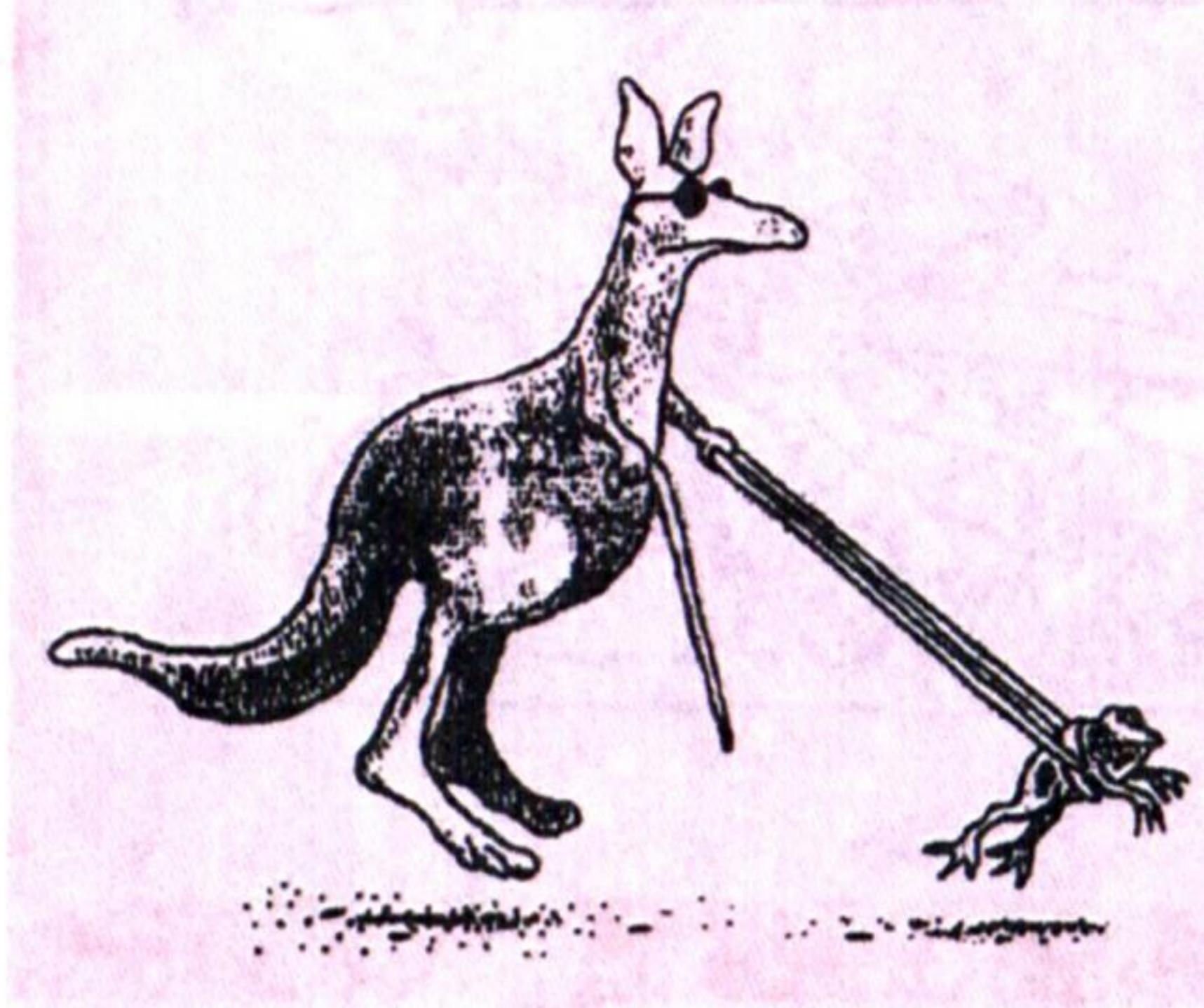
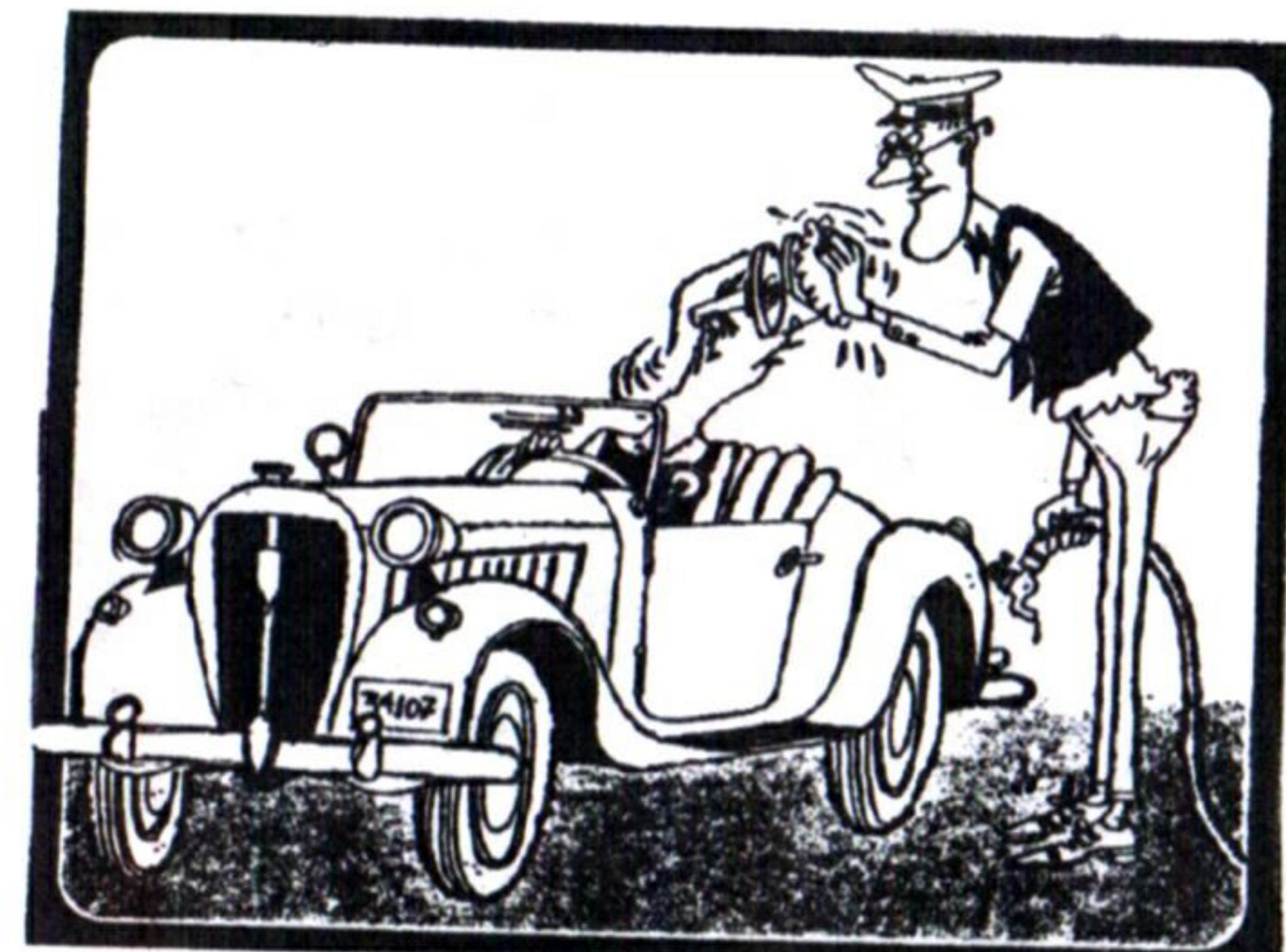
З питань реклами
і розповсюдження журналу
звертатися за телефоном:
454-81-13.

Електронна адреса:
zhurnal.perets@gmail.com

Для телеграм: Київ Перець.

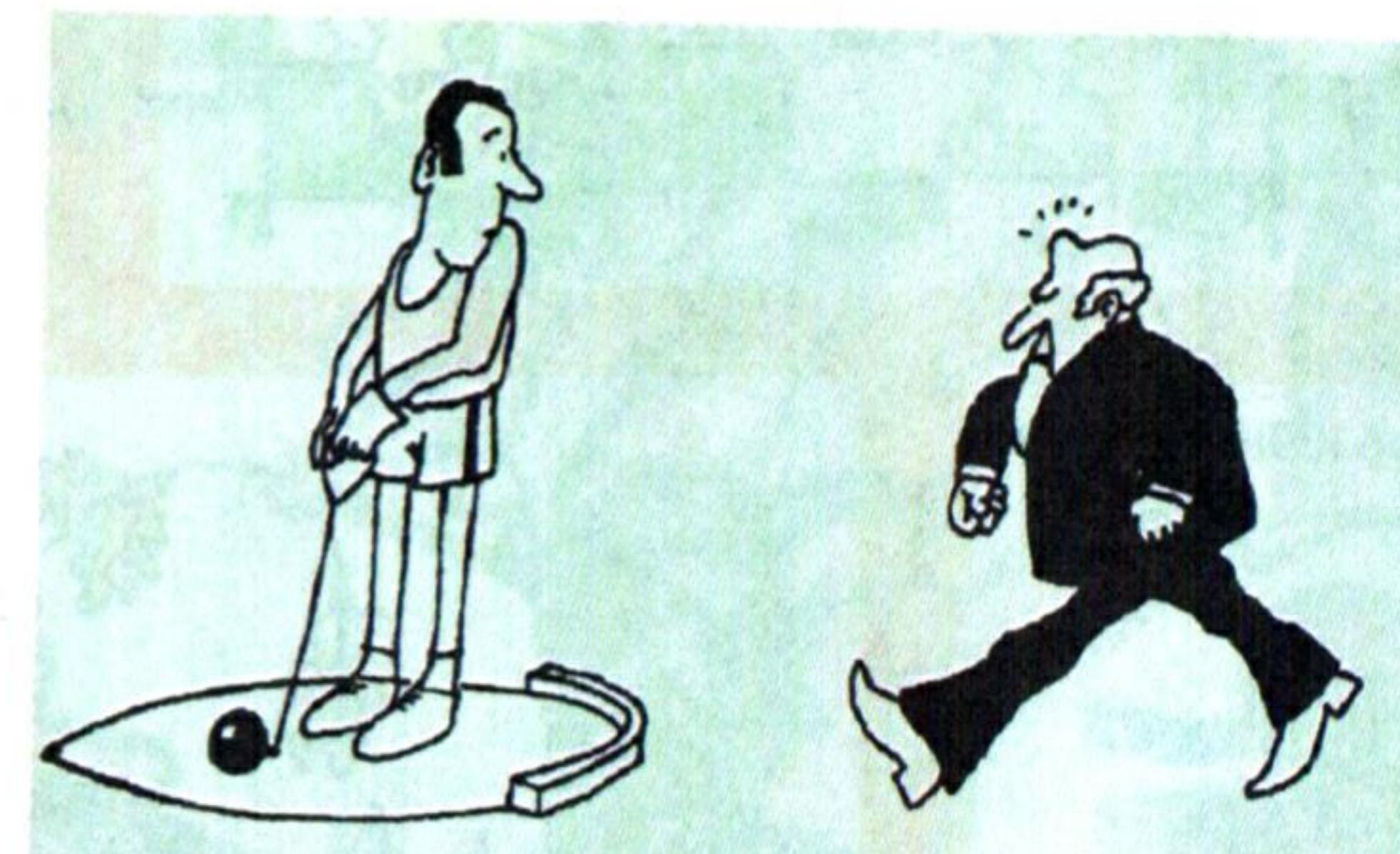
Видавництво
«Преса України»,
03047, Київ-47,
проспект Перемоги, 50.

ШЛЮБНЕ
— Брітні завтра виходить заміж.
— За чийого чоловіка?

— Коханий, тебе якийсь
жіночий голос...

МИСЛИВСЬКЕ
Мак і Гантер пробукали цілий
день, але нічого так і не вполю-
вали.
— Гантере, та ти ж був найкра-
щим мисливцем у Аризоні, — єхид-
но кепкує Мак.
— Так. Але, думаю, ми вже давно
забрели в інший штат.

РОЗПОРЯДОК
Група туристів прохо-
дить мимо монастиря.
Хтось цікавиться, як мо-
нахи проводять там свій
день, і екскурсовод пояс-
нює:
— Ну, в монастирі мона-
хи двічі на день моляться.
Щоразу — по півдня.

Але той не вписався у поворот.
Тому школярі додатково здали
ще дві тонни металобрухту».

(Із рапорту).

Надіслав Василь МОМОТЮК.
с. Росошані на Буковині.

«Водоплаваюча птиця — це
така птиця, яка уміє плавати
навіть тоді, коли немає води».

(З учнівського зошита).

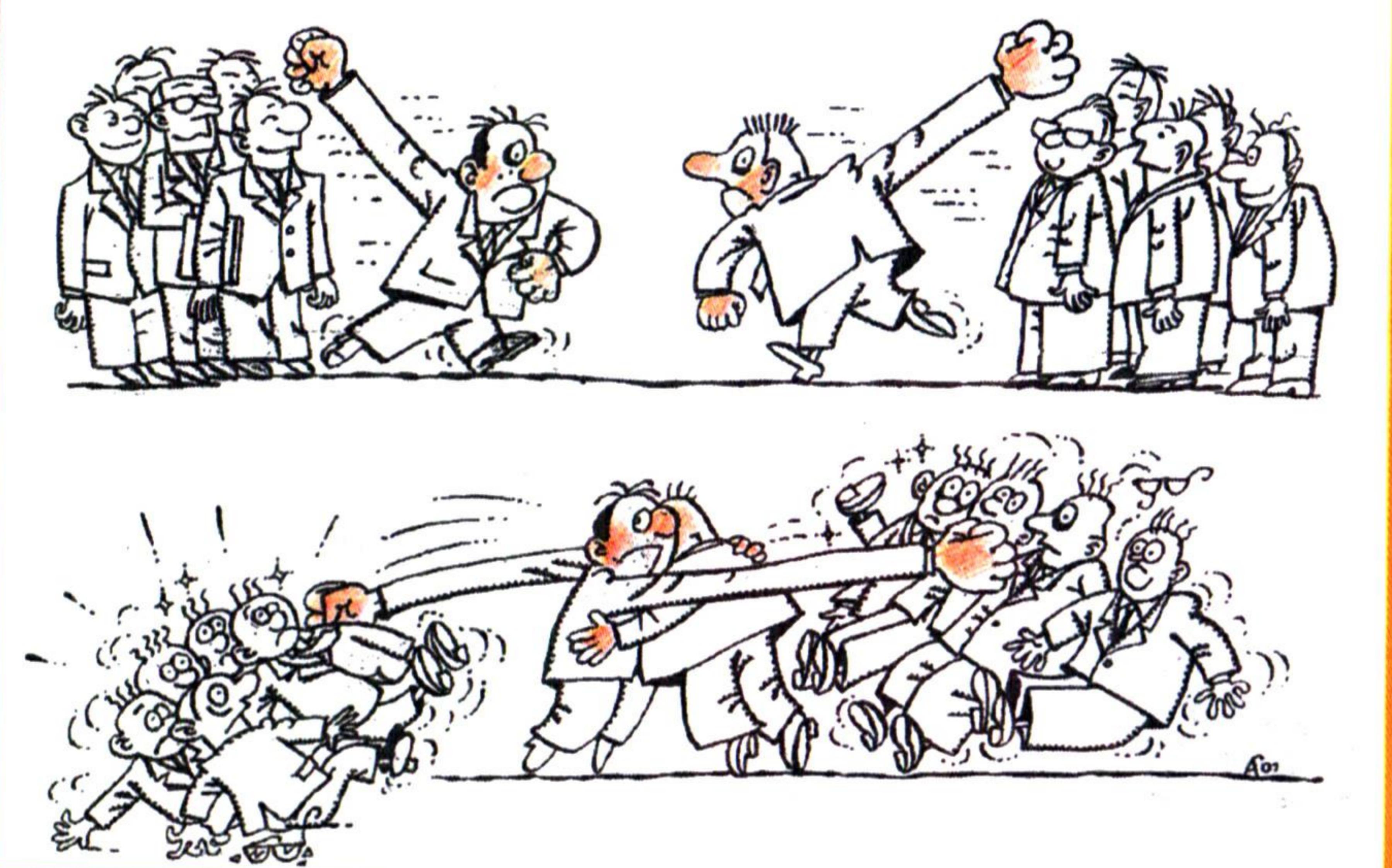
«...За результатами нашого
центропитування і ця пар-

тія подолала тривідсотковий
бар'єр. Похібка становить три
відсотки».

(Із газети).

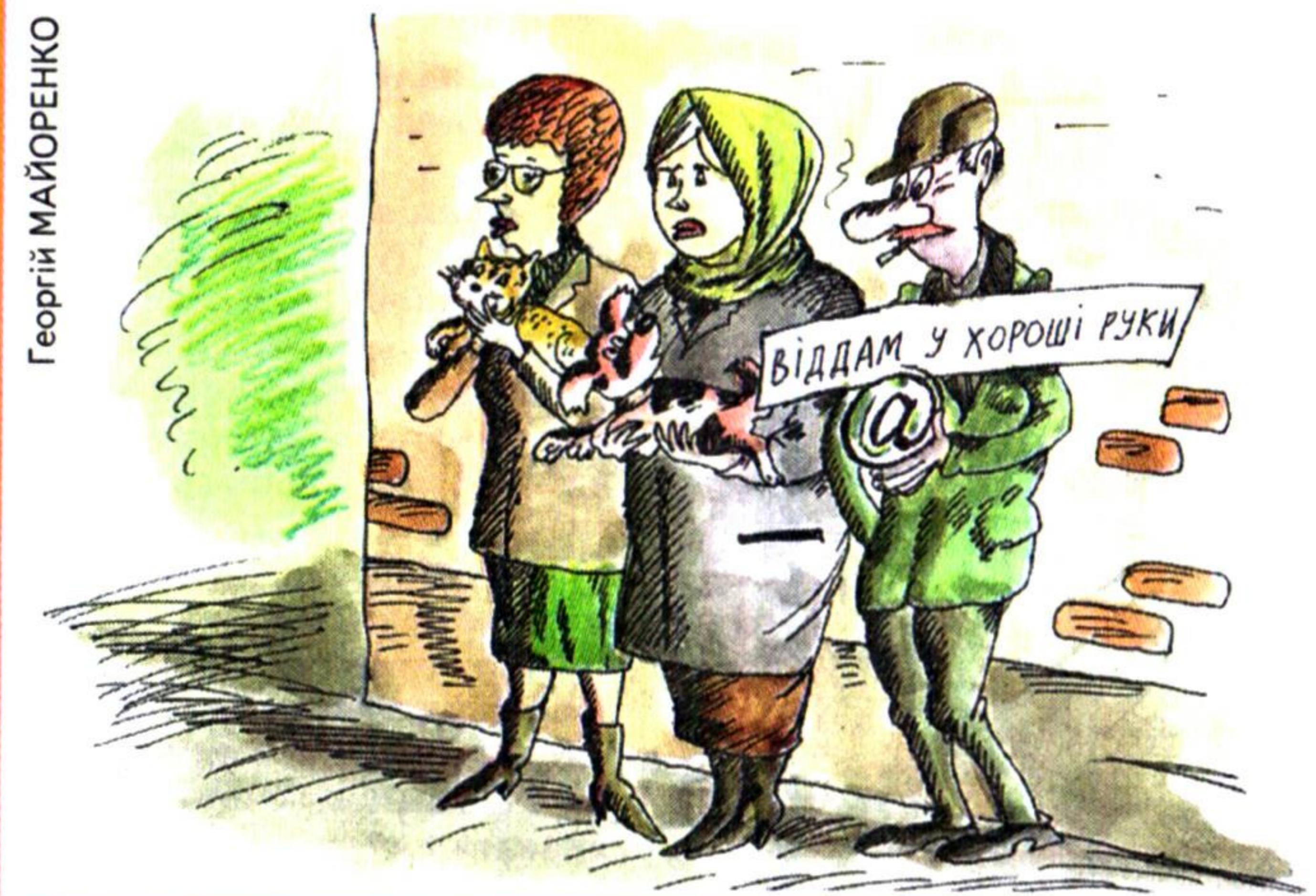
Надіслав Остап МИХАЙЛЕНКО.
м. Миколаїв.

Анатолій ГАРМАЗА

— Його треба підлікувати. Анонімно. Прізвища назвати не можемо — посада дуже солідна і відповідальна.

Георгій МАЙОРЕНКО

Олег ГУЦОЛ

Анатолій ГАЙНО

— Знаєш, шкільна програма така важка, що синочку ніколи й перепочити — весь час сидить над уроками.

Юрій КОСОБУКІН

Віктор КОНОНЕНКО

Валерій ЧМИРЬОВ

— Хлопці, допоможіть вилізти...

ДОРОГІ ЧИТАЧІ!

ТИМ, ХТО НЕ ЗМІГ, НЕ ВСТИГ ЧИ ЗАБУВСЯ ПЕРЕДПЛАТИТИ «ПЕРЦЬ», НАГАДУЄМО:

ЦЕ ВИ МОЖЕТЕ ЗРОБИТИ І СЬОГОДНІ.

ЯКЩО ОФОРМИТЕ ПЕРЕДПЛАТУ ДО 5 ЧИСЛА ПОТОЧНОГО МІСЯЦЯ, У НАСТУПНОМУ ОТРИМАСТЕ ЖУРНАЛ.
ІНДЕКС 74393.

Будемо щиро вдячні, якщо порадите передплатити журнал і своїм друзям, знайомим, родичам, сусідам.
БУДЬТЕ З «ПЕРЦЕМ»! СМІЙТЕСЯ НА ЗДОРОВ'Я!

4 820012 960675

10